

České vysoké učení technické
Fakulta informačních technologií
Katedra softwarového inženýrství

Studie – Trestní řád HLAVA TŘINÁCTÁ & HLAVA ČTRNÁCTÁ

Bc. Albert Švehla

Semestrální projekt předmětu
MI-MEP - Modelování podnikových procesů

Praha, Prosinec 2021

Abstrakt

Semestrální práce je zaměřena na procesní zmapování hlavy třináct a čtrnáct zákona č. 141/1961 Sb. – Zákona o trestním řízení soudním (trestní řád). V semestrální práci jsou použity principy metodiky DEMO a notace BPMN.

Klíčová slova:

Trestní řád, Hlava Třináct, Hlava Čtrnáct, Hlavní líčení, Veřejné zasedání, DEMO metodologie, BPMN modely, procesní analýza

Licence

Autor souhlasí se zveřejněním práce podle licence Creative Commons 4.0 license a napomězení probíhajícímu vědeckému výzkumu na FIT ČVUT v Praze.

Contents

1 Procesní analýza domény (as-is)	2
1.1 OER Krok 1: Oddělení Performa-Informa-Forma	2
1.2 OER Krok 2: Identifikování transakcí (Transaction Kinds) a rolí aktorů (Actor roles)	18
1.3 OER Krok 3: Kompozice esenciálního modelu	25
1.4 Shrnutí	29
2 Analýza digitalizace (To-Be)	32
2.1 Analytické (To-Be) modely	32
2.2 Formuláře	37
2.3 Shrnutí změn	40
3 Exekuce procesů	41
3.1 Design procesů	41
3.2 Prezentace aplikace	46
3.3 Prezentace vedení	46

Procesní analýza domény (as-is)

Cílem této kapitoly je provedení OER analýzy popsané v [?, ?].

1.1 OER Krok 1: Oddělení Performa-Informa-Forma

Legenda:

- Ontological Act [Transaction Kind/Act type]
- Infological act

HLAVA TŘINÁCTÁ

HLAVNÍ LÍČENÍ

Oddíl první

Příprava hlavního líčení

§ 196

Doručení obžaloby

(1) Neučinil-li soud některé z rozhodnutí uvedených v § 188 odst. 1 a 2, dá předseda senátu opis obžaloby doručit obžalovanému a jeho obhájci, a je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, také jeho opatrovníku; opis obžaloby dá doručit poškozenému[TK1/pm] [TK0/pm], pokud jsou jeho pobyt nebo sídlo známé. Pokud poškozený nepodal návrh podle § 43 odst. 3, poučí se zároveň o právu podat takový návrh. Bylo-li v obžalobě navrženo zabrání věci nebo části majetku náležející jiné osobě než obžalovanému, dá předseda senátu doručit opis obžaloby též této osobě.[TK1/pm]

(2) Předseda senátu spolu s doručením opisu obžaloby upozorní obžalovaného, že má právo se v jím stanovené lhůtě vyjádřit ke skutečnostem uvedeným v obžalobě, zejména,

a. zda se cítí být nevinen nebo vinen spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě a z jakých důvodů,

b. zda má zájem uzavřít se státním zástupcem dohodu o vině a trestu nebo zda chce v hlavním líčení prohlásit svou vinu,

c. zda souhlasí s popisem skutku a jeho právní kvalifikací a s navrženým trestem, případně ochranným opatřením, a

d. které skutečnosti považuje za nesporné.

(3) Předseda senátu spolu s upozorněním podle odstavce 2 poučí obžalovaného o následcích spojených s vyjádřeními uvedenými v odstavci 2; poučí jej zároveň i o tom, že vyjádření k obžalobě, nejde-li o doznání nebo o prohlášení viny, může za něj učinit i jeho obhájce, a to i když se hlavní líčení koná v jeho nepřítomnosti. Zašle-li obžalovaný vyjádření k obžalobě, předseda senátu je doručí státnímu zástupci.

(4) Osoby, jimž se opis obžaloby doručuje, předseda senátu vyzve, aby návrhy na provedení dalších důkazů u hlavního líčení včas soudu sdělily a uvedly okolnosti, které mají být těmito důkazy objasněny.

(5) Opis obžaloby musí být doručen nejpozději s předvoláním k hlavnímu líčení nebo s vyrozuměním o něm.

§ 197

Náhradní soudce

(1) Bude-li hlavní líčení podle očekávání trvat delší dobu, zařídí předseda senátu, aby se ho zúčastnil jeden nebo dva soudci nebo předsedící náhradní.

(2) Náhradní soudce nebo předsedící má při hlavním líčení postavení člena senátu. Porady a hlasování se však zúčastní jen v tom případě, je-li přibrán na místo soudce nebo předsedícího, kterému zabránila nějaká překážka v další účasti na hlavním líčení. Soudce nebo předsedící, za něhož nastoupil náhradní soudce nebo předsedící, se hlavnímu líčení dále již nezúčastní.

§ 198

Nařízení hlavního líčení

(1) Den hlavního líčení stanoví předseda senátu tak, aby obžalovaný od doručení předvolání, státní zástupce a obhájce od vyrozumění měli alespoň lhůtu pěti pracovních dnů k přípravě. Tuto lhůtu lze zkrátit jen s jejich souhlasem, a pokud jde o obžalovaného, jen tehdy, jestliže se k hlavnímu líčení dostaví a o jeho provedení výslovně žádá. U ostatních osob, které se k hlavnímu líčení předvolávají nebo o něm vyrozumívají, je třeba zachovat zpravidla aspoň třídenní lhůtu.

(2) O hlavním líčení se vyrozumí státní zástupce, opatrovník a obhájce obžalovaného, jakož i poškozený a zúčastněná osoba[TK1/da]. Mají-li poškozený nebo zúčastněná osoba zmocněnce, vyrozumějí se o hlavním líčení jen jejich zmocněnci. Poškozeného je třeba ve vyrozumění upozornit, že nedostaví-li se k hlavnímu líčení, bude se o jeho nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení rozhodovat na podkladě jeho vlastních návrhů, jsou-li už obsaženy ve spise nebo dojdou-li soudu dříve, než se přikročí k dokazování.

(3) Při nařízení hlavního líčení učiní předseda senátu také všechna opatření, jichž je třeba k zajištění jeho zdárného průběhu a k tomu, aby věc bylo možné projednat a rozhodnout bez odročení.

Oddíl druhý

Veřejnost hlavního líčení

§ 199

(1) Hlavní líčení koná soud zásadně veřejně.

(2) Má přitom na zřeteli, aby občanům byla poskytnuta v nejširší míře příležitost sledovat projednávání věci soudem a aby se co nejúčinněji projevilo výchovné působení

trestního řízení na širokou veřejnost ve smyslu jejího aktivního zapojení do úsilí trestnou činnost zamezovat a jí předcházet. Ve vhodných případech provádí proto hlavní líčení přímo v místě, kde byl trestný čin spáchán, anebo na pracovišti, popřípadě v bydlišti obžalovaného. V tom případě o konání hlavního líčení vyrozumí zájmové sdružení, jež může účast občanů zajistit a účinně přispět ke splnění účelu sledovaného veřejným konáním hlavního líčení.

§ 200

(1) Při hlavním líčení může být veřejnost vyloučena, jestliže by veřejné projednání věci ohrozilo utajované informace chráněné zvláštním zákonem, mravnost nebo nerušený průběh jednání, anebo bezpečnost nebo jiný důležitý zájem svědků; k témuž účelu může předseda senátu učinit i jiná přiměřená opatření. Veřejnost lze vyloučit také jen pro část hlavního líčení. Vystupuje-li před soudem osoba uvedená v § 102a odst. 1 bez utajení totožnosti nebo podoby, veřejnost se vyloučí vždy.

(2) Rozsudek musí být vyhlášen vždy veřejně.

(3) O vyloučení veřejnosti rozhodne soud po slyšení stran usnesením, které veřejně vyhlásí.

§ 201

(1) I když veřejnost nebyla vyloučena podle § 200, může soud odepřít přístup k hlavnímu líčení nezletilým a těm, u nichž je obava, že by mohli rušit důstojný průběh hlavního líčení. Může také učinit nezbytná opatření proti přeplňování jednací síně.

(2) I když veřejnost byla vyloučena podle § 200, může soud z důležitých důvodů povolit jednotlivým osobám k hlavnímu líčení přístup. Na žádost obžalovaného musí být povolen přístup dvěma jeho důvěrníkům. Je-li obžalovaných více, má právo na volbu důvěrníků každý z nich. Jestliže by tak celkový počet důvěrníků vzrostl na více než šest a obžalovaní se mezi sebou o výběru nedohodnou, provede výběr soud. Obdobně se v případě vyloučení veřejnosti postupuje u důvěrníků poškozeného. Byla-li veřejnost vyloučena pro ohrožení utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem, případně bezpečnosti nebo jiného důležitého zájmu svědků, mohou být za důvěrníky zvoleny jen takové osoby, proti nimž nemá soud námitek.

(3) Byla-li veřejnost vyloučena pro ohrožení utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem, upozorní předseda senátu přítomné na trestní následky toho, kdyby nepovolaným osobám vyjednali informace, o nichž se při jednání dovídí; může též zakázat, aby si přítomní činili písemné poznámky.

Oddíl třetí

Zahájení hlavního líčení

§ 202

Přítomnost při hlavním líčení

(1) Hlavní líčení se koná za stálé přítomnosti všech členů senátu, zapisovatele a státního zástupce. Přítomnost obžalovaného nebo jiných osob může být zajištěna i prostřednictvím videokonferenčního zařízení; § 111a se užije obdobně.

(2) **V nepřítomnosti obžalovaného může se hlavní líčení provést, jen když soud má za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalovaného, a přitom**

a) obžaloba byla obžalovanému řádně doručena a obžalovaný byl k hlavnímu líčení včas a řádně předvolán a

b) o skutku, který je předmětem obžaloby, byl obžalovaný už některým orgánem činným v trestním řízení vyslechnut a bylo dodrženo ustanovení o zahájení trestního stíhání (§ 160) a obviněný byl upozorněn na možnost prostudovat spis a učinit návrhy na doplnění vyšetřování (§ 166 odst. 1)[TK1/ac] na to a na jiné následky nedostavení (§ 66 a 90) musí být obžalovaný v předvolání upozorněn.

(3) Nedostaví-li se obžalovaný bez řádné omluvy k hlavnímu líčení a soud rozhodne o tom, že se hlavní líčení bude konat v nepřítomnosti obžalovaného, lze v hlavním líčení protokoly o výslechu svědků, znalců a spoluobviněných přečíst nebo obrazové a zvukové záznamy pořízené o jejich výslechu provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení přehrát za podmínek uvedených v § 211.

(4) Hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného nelze konat, je-li obžalovaný ve vazbě nebo ve výkonu trestu odňtí svobody nebo jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odňtí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let. V případech nutné obhajoby (§ 36) nelze konat hlavní líčení bez přítomnosti obhájce.[TK1/rj]

(5) Ustanovení první věty odstavce 4 se neužije, pokud obžalovaný požádá, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti. Ustanovení odstavce 3 se tu užije přiměřeně.

(6) Poškozený a zúčastněná osoba a jejich zmocněnci mají právo se osobně zúčastnit hlavního líčení. Předseda senátu může na nezbytnou dobu omezit účast poškozeného a zúčastněné osoby na hlavním líčení jen, je-li to nezbytné z hlediska objasnění věci, zejména mají-li být vyslechnuti jako svědci, kdy je třeba poškozeného a poté i zúčastněnou osobu zpravidla vyslechnout na počátku dokazování ihned po výslechu obžalovaného a ještě v průběhu dokazování je seznámit s obsahem výpovědi obžalovaného.

Řízení hlavního líčení

§ 203

(1) Hlavní líčení řídí a, nestanoví-li zákon jinak, dokazování provádí předseda senátu.[TK2/rq] Provedením jednotlivého důkazu nebo úkonu může pověřit člena senátu, anebo může jeho provedení uložit státnímu zástupci za podmínek § 180 odst. 3. Tím není dotčeno právo státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce žádat o provedení důkazu podle § 215 odst. 2.

(2) Je povinen přitom dbát, aby byla zachována důstojnost a vážnost soudního jednání, aby hlavní líčení nebylo zdržováno výklady, které nemají vztah k projednávané věci, a aby bylo zaměřeno co nejúčinněji k objяснění věci.

(3) Kdo se cítí opatřením předsedy senátu při řízení hlavního líčení zkrácen, může žádat, aby rozhodl senát. Takovou žádost i rozhodnutí o ní je třeba zaznamenat v protokole.

§ 204

(1) Osoby, které ruší pořádek, může předseda senátu z jednací síně vykázat.

(2) Obžalovaný může být vykázán jen usnesením senátu po předchozí výstraze, a to jen na dobu nezbytně nutnou. Jakmile mu byl povolen znova přístup do jednací síně, sdělí mu předseda senátu podstatný obsah jednání konaného v jeho nepřítomnosti, aby se k němu mohl vyjádřit.

Počátek hlavního líčení

§ 205

(1) Hlavní líčení zahájí předseda senátu sdělením věci, která bude projednávána [TK2/pm]; potom předseda zjistí, zda se dostavily osoby, které byly k hlavnímu líčení předvolány nebo o něm vyrozuměny, a zjistí jejich totožnost. U osob, u kterých je třeba zachovat lhůtu k přípravě, zjistí, zda tato lhůta byla zachována.

(2) Jestliže se některá z předvolaných osob nedostavila, rozhodne soud po slyšení přítomných stran, zda je možno líčení přesto provést, či zda je nutno je odročit.[TK2/rv_pm]

§ 206

(1) Po provedení úkonů uvedených v § 205 předseda senátu vyzve státního zástupce, aby přednesl obžalobu a uvedl, které skutečnosti považuje za nesporné.

(2) Po přednesení obžaloby se předseda senátu dotáže poškozeného, zda navrhuje, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích způsobené trestním činem nebo k vydání bezdůvodného obohacení získaného trestním činem a v jakém rozsahu. Nedostavil-li se poškozený k hlavnímu líčení a je-li jeho návrh obsažen už ve spise, předseda senátu přečte tento návrh ze spisu.

(3) Uplatňuje-li práva poškozeného osoba, které toto právo zřejmě nepřísluší, vysloví soud usnesením, že onu osobu jako poškozeného k hlavnímu líčení nepřipouští. Takové rozhodnutí nebrání uplatnění nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení před příslušným orgánem.

(4) Podle odstavce 3 postupuje soud také tehdy, brání-li účasti poškozeného okolnosti uvedené v § 44 odst. 2 a 3.

§ 206a

(1) Po přednesení obžaloby a vyjádření poškozeného vyzve předseda senátu obžalovaného, aby se vyjádřil ke skutečnostem uvedeným v obžalobě, zejména zda se cítí být nevinen nebo vinen spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě, souhlasí s popisem skutku a jeho právní kvalifikací a s navrženým trestem, případně ochranným opatřením, a které skutečnosti považuje za nesporné; přitom jej poučí o následcích spojených s takovým vyjádřením. Dále jej upozorní na jeho právo prohlásit svou vinu a poučí jej o následcích spojených s takovým prohlášením. Pokud se obžalovaný k témtoto skutečnostem vyjádřil již po doručení obžaloby, předseda senátu se jej dotáže, zda setrvává na svém vyjádření nebo zda je chce nějakým způsobem změnit.

(2) Vyjádření k obžalobě může za obžalovaného učinit i jeho obhájce, a to i když se hlavní líčení koná v nepřítomnosti obžalovaného, nemůže však za něj učinit doznání nebo prohlášení viny.

§ 206b

(1) Má-li předseda senátu vzhledem k okolnostem případu za to, že by bylo vhodné sjednání dohody o vině a trestu, poučí obžalovaného o možnosti takového postupu a o důsledcích s tím spojených. Poté zjistí stanovisko obžalovaného, státního zástupce a poškozeného, je-li přítomen, k takovému postupu. Vyjádří-li se státní zástupce a obžalovaný, že mají zájem jednat o dohodě o vině a trestu [TK3/rq], předseda senátu hlavní líčení na nezbytnou dobu přeruší za účelem jejího sjednání mimo hlavní líčení; je-li to s ohledem na okolnosti zapotřebí, hlavní líčení odročí.[TK3/da][TK3a/rq] Návrh na sjednání dohody o vině a trestu může podat i státní zástupce nebo obžalovaný, předseda senátu není

povinen takovému návrhu vyhovět.[TK3/dc]

(2) Dohodu o vině a trestu sjednává státní zástupce s obžalovaným a případně jeho obhájcem.[TK3.a/pm] Jednání o dohodě o vině a trestu se účastní též poškozený, pokud je přítomen při hlavním líčení. Při sjednávání dohody o vině a trestu státní zástupce postupuje přiměřeně podle § 175a. Bylo-li hlavní líčení odročeno, státní zástupce bez zbytečného odkladu po skončení jednání o dohodě o vině a trestu vyrozumí soud o výsledku jednání.

(3) Došlo-li k sjednání dohody o vině a trestu, pokračuje se v hlavním líčení. Státní zástupce nejprve přednese obsah sjednané dohody o vině a trestu a navrhne soudu její schválení.[TK3.a/da] Nedošlo-li k dohodě o náhradě škody nebo nemajetkové újmy anebo o vydání bezdůvodného obohacení, státní zástupce na tuto skutečnost soud upozorní. Po přednesení návrhu na schválení dohody o vině a trestu se v hlavním líčení postupuje přiměřeně podle § 314q odst. 3 až 5 a § 314r.

(4) Pokud k sjednání dohody o vině a trestu nedošlo[TK3.a/rv_pm] nebo soud dohodu o vině a trestu neschválí[TK3.a/rj], pokračuje se v hlavním líčení na podkladě původní obžaloby. V dalším řízení se k sjednané dohodě o vině a trestu, včetně prohlášení viny obžalovaným učiněného pro účely jejího sjednání, nepřihlíží, ledaže obžalovaný požádá, aby takové prohlášení bylo posouzeno jako prohlášení viny podle § 206c.

§ 206c

(1) Pokud nedošlo k sjednání dohody o vině a trestu, může obžalovaný prohlásit, že je vinný spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací takového skutku uvedenou v obžalobě.[TK4/rq][TK4.a/dc]

(2) Pokud obžalovaný učiní prohlášení podle odstavce 1, soud v rozsahu prohlášení postupuje přiměřeně podle § 314q odst. 3.

(3) Předseda senátu před rozhodnutím o přijetí prohlášení viny zjistí stanovisko státního zástupce, poškozeného a zúčastněné osoby, pokud jsou přítomni při hlavním líčení.

(4) Soud po prohlášení viny obžalovaným rozhodne, zda takové prohlášení přijímá [TK4/pm] nebo nepřijímá.[TK4/dc]

(5) Soud prohlášení viny nepřijme, není-li v souladu se zjištěným skutkovým stavem nebo zjistí-li, že v předchozím řízení došlo k závažnému porušení práv obviněného. Soud nemusí prohlášení viny přijmout, pokud takový postup nepovažuje za vhodný s ohledem na okolnosti případu a vyjádření ostatních stran.[TK4/dc]

(6) Pokud soud rozhodne, že prohlášení viny přijímá, zároveň v usnesení uvede, že se dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, neproveď a bude provedeno pouze ve zbylém rozsahu[TK4/da]; tím není dotčena možnost vyslýchat obžalovaného k účasti jiných osob na spáchaném skutku, ohledně kterého prohlásil vinu.

(7) Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.[TK4/ac]

(8) Pokud soud rozhodne, že prohlášení viny nepřijímá, k prohlášení viny se nepřihlíží.

§ 206d

(1) Po zjištění stanoviska obviněného k obžalobě, nedošlo-li k sjednání dohody o vině a trestu ani k prohlášení viny obviněným, může soud rozhodnout o upuštění od dokazování

těch skutečností, které státní zástupce a obviněný označili za nesporné, pokud s ohledem na ostatní zjištěné skutečnosti není závažného důvodu o těchto prohlášení pochybovat.

Oddíl čtvrtý

Dokazování

Výslech obžalovaného

§ 207

(1) Po přednesení obžaloby a vyjádření poškozeného vyslechne předseda senátu obžalovaného k obsahu obžaloby[TK5/rq] [TK5.a/rq], a byl-li uplatněn nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, též k tomuto nároku.

(2) Protokol o dřívější výpovědi obžalovaného se přečte jen tehdy, když se jedná v nepřítomnosti obžalovaného, když obžalovaný odpovídá výpovědi[TK5/da] anebo když se objeví podstatné rozpory mezi jeho dřívější výpovědí a jeho údaji při hlavním líčení a byl-li výslech proveden po sdělení obvinění způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona. Na tyto rozpory je třeba obžalovaného upozornit a dotázat se ho na jejich příčinu.

§ 208

(1) Je-li obžalovaných několik, předseda senátu může učinit opatření, aby obžalovaný byl vyslýchán v nepřítomnosti spoluobžalovaných. Obžalovaného však je třeba vždy ještě v průběhu dokazování seznámit s obsahem výpovědi spoluobžalovaných, kteří byli vyslýcháni v jeho nepřítomnosti.

Provádění dalších důkazů

§ 209

(1) Předseda senátu dbá o to, aby svědek ještě nevyslechnutý nebyl přítomen při výslechu obžalovaného a jiných svědků. Je-li obava, že svědek v přítomnosti obžalovaného nevypovídá pravdu, případně jde-li o svědka, jemuž nebo osobě jemu blízké z podaného svědectví hrozí újma na zdraví, smrt nebo jiné vážné nebezpečí, předseda senátu učiní opatření vhodné k zajištění bezpečnosti nebo utajení totožnosti svědka, případně vykáže obžalovaného po dobu výslechu takového svědka z jednací síně. Po návratu do jednací síně však musí být obžalovaný seznámen s obsahem výpovědi svědka, může se k ní vyjádřit, a aniž by se se svědkem setkal, může mu prostřednictvím předsedy senátu klást otázky. Jde-li o svědka, jehož totožnost má zůstat utajena (§ 55 odst. 2), učiní předseda senátu opatření, která znemožňují zjistit skutečnou totožnost svědka.

(2) Byl-li v hlavním líčení vyslechnut svědek, jehož totožnost byla utajena (§ 55 odst. 2), učiní soud i bez návrhu všechny potřebné úkony k ověření jeho věrohodnosti.

§ 210

(1) Jestliže znalec nepodal ještě ve věci písemný posudek anebo se od něho odchyluje nebo jej doplňuje, může mu předseda senátu uložit, aby posudek nebo jeho doplněk nadiktoval do protokolu nebo jej sám napsal.[TK6/rq]

§ 211

(1) Místo výslechu svědka lze v hlavním líčení číst protokol o jeho výpovědi, jestliže soud nepokládá osobní výslech za nutný a státní zástupce i obžalovaný s tím souhlasí.[TK5/da] Jestliže se obžalovaný, který byl k hlavnímu líčení rádně předvolán, bez omluvy nedostaví, nebo se bez vážného důvodu z jednací síně vzdálí, souhlas obžalovaného

s přečtením takového protokolu o výslechu svědka není třeba a postačí souhlas státního zástupce.[TK5/pm] Na tyto skutečnosti musí být obviněný v předvolání upozorněn.

(2) Protokol o výpovědi spoluobžalovaného nebo svědka se přečte také tehdy[TK5/da], byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovení tohoto zákona a

a) taková osoba zemřela nebo se stala nezvěstnou, pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelnou, nebo onemocněla chorobou, která natrvalo nebo po dohledné době znemožňuje její výslech, nebo

b) šlo o neodkladný nebo neopakovatelný úkon provedený podle § 158a.

(3) Protokol o dřívější výpovědi svědka se přečte také tehdy[TK5/da], byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a svědek v hlavním líčení bez oprávnění odepřel vypovídat nebo se v podstatných bodech odchyluje od své dřívější výpovědi a

a) obhájce nebo obviněný měl možnost se tohoto dřívějšího výslechu zúčastnit a klást vyslychanému otázky,

b) bylo-li zjištěno, že taková osoba byla předmětem násilí, zastrašování, podplácení či příslibů jiných výhod a tak vedena k tomu, aby nevypovídala nebo vypovídala křivě, nebo

c) byl-li obsah výpovědi ovlivněn průběhem výslechu v hlavním líčení, zejména v důsledku chování obžalovaného nebo přítomné veřejnosti.

(4) Protokol o výpovědi svědka, který v hlavním líčení využil svého práva odepřít výpověď podle § 100,[TK5/da] je možno číst jen za předpokladu, že svědek byl před tímto výslechem o svém právu odepřít výpověď řádně poučen a výslovně prohlásil, že tohoto práva nevyužívá, byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a obviněný nebo obhájce měl možnost se tohoto výslechu zúčastnit.

(5) Místo výslechu znalce lze číst protokol o jeho výpovědi nebo jeho písemný posudek, jestliže znalec byl před podáním posudku poučen podle § 106[TK6/da], nejsou pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku a státní zástupce i obžalovaný s tím souhlasí. Ustanovení odstavce 1 věty druhé a třetí tu platí obdobně.

(6) Se souhlasem státního zástupce a obžalovaného lze v hlavním líčení číst i úřední záznamy o vysvětlení osob a o provedení dalších úkonů [TK6.a/da] (§ 158 odst. 3 a 5).

(7) Ustanovení odstavců 1 až 5 o čtení protokolů se obdobně užijí i na přehrání zvukového a obrazového záznamu pořízeného o výslechu provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení.

§ 212

(1) Odchyluje-li se svědek nebo spoluobviněný v podstatných bodech od své dřívější výpovědi a nejde-li o případy uvedené v ustanovení § 211 odst. 3 nebo o výpověď provedenou jako neodkladný nebo neopakovatelný úkon podle § 158a, může mu být protokol o jeho výslechu z přípravného řízení, u nějž nebyla obhájci poskytnuta možnost, aby mu byl přítomen, anebo jeho příslušné části některou ze stran nebo předsedou senátu pouze predestřeny k vysvětlení rozporů v jeho výpovědích[TK5/rj], aby soud mohl v rámci volného hodnocení důkazů posoudit věrohodnost a pravdivost jeho výpovědi učiněné v hlavním líčení.

(2) Předestření dřívější výpovědi podle odstavce 1 spočívá v reprodukci těch částí protokolu o předchozím výslechu, ke kterým se má vyslýchaná osoba vyjádřit a vysvětlit rozpory mezi svými výpověďmi.[TK5/da] Protokol o výpovědi, který byl předestřen, nemůže být podkladem výroku o vině obviněného, a to ani ve spojení s jinými ve věci provedenými důkazy.

§ 212a

(1) Poškozený, který je obětí trestného činu podle zákona o obětech trestních činů, může žádat v hlavním líčení, aby mohl učinit prohlášení o tom, jaký dopad měl spáchaný trestný čin na jeho dosavadní život, a to i v případě, že prohlášení učinil písemně. Předseda senátu je povinen žádosti vyhovět a umožnit ústní prohlášení nejpozději v závěrečné řeči. Ústní prohlášení poškozeného lze přerušit jen tehdy, jestliže se zřejmě odchyluje z jeho rámce.

§ 213

(1) Posudky, zprávy státních a jiných orgánů a další listiny a jiné věcné důkazy se při hlavním líčení předloží stranám k nahlédnutí, a pokud je to třeba, předloží se k nahlédnutí i svědkům a znalcům.[TK6.a/da]

(2) Pokud kterákoli ze stran navrhne přečtení listiny uvedené v odstavci 1[TK6.a/rq], je soud povinen při hlavním líčení takovou listinu přečíst.[TK6.a/da]

§ 214

(1) Obžalovaný musí být po provedení každého důkazu dotázán, zda se chce k němu vyjádřit, a jeho vyjádření se zapíše do protokolu.

§ 215

Součinnost stran při dokazování

(1) Státní zástupce, obžalovaný, jeho obhájce a opatrovník, zúčastněná osoba, poškozený a jejich zmocnění mohou se souhlasem předsedy senátu klást vyslýchaným otázky[TK5/rq], a to zpravidla tehdy, když předseda senátu své dotazy skončil a když už nemají otázek členové senátu.

(2) Státní zástupce, obžalovaný a jeho obhájce mohou žádat, aby jim bylo umožněno provést důkaz [TK7/rq], zejména výslech svědka nebo znalce. Předseda senátu jim vyhoví zejména tehdy, jestliže jde o důkaz prováděný k jejich návrhu nebo jimi opatřený a předložený [TK7/pm]; není povinen jim vyhovět, jde-li o výslech obviněného, výslech svědka mladšího než osmnáct let, nemocného nebo zraněného svědka, anebo jestliže by provedení důkazu některou z uvedených osob nebylo z jiného závažného důvodu vhodné.[TK7/dc] Jestliže je výslech stejného svědka nebo znalce navrhován jak státním zástupcem, tak i obžalovaným nebo obhájcem, a obě strany žádají o provedení výslechu, rozhodne předseda senátu po vyjádření obou stran o tom, která z nich výslech provede. Provádění výslechu některou z uvedených stran může předseda senátu přerušit jen tehdy, není-li výslech prováděn v souladu se zákonem [TK7/rv_da], na vyslýchaného je vyslýchajícím činěn nátlak nebo je výslech jím veden jiným nevhodným způsobem, anebo předseda senátu nebo člen senátu považuje za nezbytné položit vyslýchanému otázku, jejíž položení není možno odložit na dobu po provedení takového výslechu nebo jeho části.

(3) Po provedení výslechu nebo jeho části podle odstavce 2 [TK7/ac] má právo druhá strana klást vyslýchanému otázky. Poslední věta odstavce 2 platí tu obdobně.

(4) Po provedení všech důkazů zjistí předseda senátu, zda strany nečiní návrhy na doplnění dokazování.

Oddíl pátý

Závěr hlavního líčení

Závěrečné řeči

§ 216

(1) Není-li dalších důkazních návrhů nebo bylo-li rozhodnuto, že se další důkazy provádět nebudou, prohlásí předseda senátu dokazování za skončené [TK5.a/da] a udělí slovo k závěrečným řečem.[TK8/rq]

(2) Po závěrečné řeči státního zástupce promluví poškozený, zúčastněná osoba, obhájce obžalovaného, popřípadě obžalovaný.[TK8/da] Má-li poškozený nebo zúčastněná osoba zmocněnce, promluví zmocněnec. Je-li třeba, určí předseda senátu pořadí, v němž se po závěrečné řeči státního zástupce ujmou slova jednotlivé oprávněné osoby. Obhájce obžalovaného, popřípadě obžalovaný mluví však vždy poslední.

(3) Jestliže se po řeči obhájce nebo obžalovaného ujal slova znovu státní zástupce, má obhájce, popřípadě obžalovaný právo na to odpovědět.[TK8/rv_da]

(4) Závěrečné řeči může předseda senátu přerušit jen tehdy, vybočují-li zřejmě z rámce projednávané věci.[TK8/rj]

§ 217

(1) Po skončení závěrečných řečí a před odchodem k závěrečné poradě udělí předseda senátu obžalovanému poslední slovo. [TK8/ac] Během tohoto projevu nesmí být obžalovanému ani soudem, ani nikým jiným kladený otázky.

§ 218

Doplnění dokazování

(1) Shledá-li soud vzhledem k závěrečným řečem nebo při závěrečné poradě, že je třeba ještě některou okolnost objasnit, usnese se, že dokazování bude doplněno, a v hlavním líčení pokračuje.[TK5/rv_ac]

(2) Po doplnění dokazování je třeba vždy znovu dát slovo k závěrečným řečem.

Oddíl šestý

Odročení hlavního líčení

§ 219

(1) Soud odročí hlavní líčení [TK9/da], objeví-li se překážka, pro kterou nelze hlavní líčení provést nebo v něm pokračovat [TK2/rv_da][TK9/rq], přitom stanoví den, kdy se bude konat další hlavní líčení; odročit hlavní líčení na neurčito je možné, jen pokud to vyžaduje povaha úkonu, pro který hlavní líčení není možné provést nebo v něm pokračovat. Odpadne-li překážka, pro kterou muselo být hlavní líčení odročeno na neurčito, je třeba bez zbytečného odkladu, nejpozději ve lhůtách uvedených v § 181 odst. 3 po odpadnutí překážky, nařídit hlavní líčení nebo učinit jiný úkon směřující ke skončení věci. Nemůže-li tak předseda senátu ze závažných důvodů učinit, platí tu obdobně § 181 odst. 3 poslední věta.

(2) Dříve než hlavní líčení soud odročí, předseda senátu zjistí, zda strany nenavrhují další důkazy, které by bylo třeba k příštímu líčení opatřit.[TK9/pm]

(3) Jestliže není třeba pro podstatnou vadu řízení nebo z jiného důležitého důvodu provést hlavní líčení znovu [TK2/rv_da], sdělí předseda senátu při pokračování v odročeném hlavním líčení podstatný obsah dosavadního jednání. Změnilo-li se složení senátu nebo uplynula-li od odročení hlavního líčení delší doba, přečte se souhlasem státního zástupce a obviněného předseda senátu podstatný obsah protokolu o hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů; není-li souhlas dán, musí být hlavní líčení provedeno znovu.[TK2/rq]

Oddíl sedmý

Rozhodnutí soudu v hlavním líčení

§ 220

Podklad pro rozhodnutí

(1) Soud může rozhodovat jen o skutku [TK9.a/rq], který je uveden v žalobním návrhu.

(2) Při svém rozhodnutí smí přihlížet jen ke skutečnostem, které byly probrány v hlavním líčení, a opírat se o důkazy, které strany předložily a provedly, případně které sám doplnil.

(3) Právním posouzením skutku v obžalobě není soud vázán.

§ 221

Vrácení věci státnímu zástupci

(1) Ukazují-li výsledky hlavního líčení na podstatnou změnu okolností případu [TK10/rq] a je-li k objasnění věci třeba dalšího šetření, může soud vrátit věc státnímu zástupci k došetření.[TK10/da]

(2) Soud vrátí věc státnímu zástupci k došetření také tehdy, ukazují-li výsledky hlavního líčení, že se obžalovaný dopustil ještě dalšího skutku [TK10/da], který je trestným činem, a státní zástupce o vrácení věci požádá vzhledem k potřebě společného projednání.

(3) Ustanovení § 191 platí i pro vrácení věci podle odstavců 1 a 2.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost [TK10/rj], jež má odkladný účinek.

§ 222

Postoupení věci

(1) Shledá-li soud v zažalovaném skutku trestný čin, k jehož projednání není příslušný [TK11/rq], rozhodne o předložení věci k rozhodnutí o příslušnosti soudu, který je nejblíže společně nadřízený jemu a soudu [TK11/da], jenž je podle něj příslušný. Je však povinen rozhodnout věc sám, jde-li toliko o nepříslušnost místní a obžalovaný ji nevytkl; rovněž je povinen sám věc rozhodnout, měla-li by věc být přikázána nejbližše společně nadřízeným soudem soudu téhož druhu, avšak nižšího stupně. Rozhodnout o předložení věci k rozhodnutí o příslušnosti soudu nemůže soud, jemuž byla věc přikázána nadřízeným soudem, ledaže by se skutkový podklad pro posouzení příslušnosti mezitím podstatně změnil.

(2) Soud postoupí věc jinému orgánu, jestliže shledá, že nejde o trestný čin [TK11/da], avšak zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako přestupek nebo kárné provinění, o nichž je tento orgán příslušný rozhodovat.

(3) Proti usnesení o postoupení podle odstavců 2 a 3 může státní zástupce podat stížnost, jež má odkladný účinek.[TK11/rj]

§ 223**Zastavení trestního stíhání**

(1) Soud zastaví trestní stíhání [TK12/da], shledá-li za hlavního líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 11.[TK12/rq]

(2) Soud může zastavit trestní stíhání též tehdy[TK12/da], shledá-li za hlavního líčení, že tu je některý z důvodů uvedených v § 172 odst. 2.[TK12/rq]

(3) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 může se týkat také jen některého ze skutků, pro které byla podána obžaloba.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 může státní zástupce podat stížnost, jež má odkladný účinek.[TK12/rj]

§ 223a**Podmíněné zastavení trestního stíhání a schválení narovnání**

(1) Soud za hlavního líčení trestní stíhání podmíněně zastaví nebo rozhodne o schválení narovnání [TK12/da], shledá-li okolnosti uvedené v § 307 odst. 1 nebo 2 nebo § 309 odst. 1.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 mohou státní zástupce, obžalovaný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek.[TK12/rj]

§ 224**Přerušení trestního stíhání**

(1) Soud přeruší trestní stíhání [TK12/da], shledá-li za hlavního líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 173 odst. 1 písm. b) až f), nebo z důvodu uvedeného v § 9a odst. 2. [TK12/rq]

(2) Soud přeruší trestní stíhání také tehdy [TK12/da], nelze-li obžalovanému doručit předvolání k hlavnímu líčení.[TK12/rq]

(3) Pomine-li důvod přerušení, soud v trestním stíhání pokračuje.

(4) Proti rozhodnutí, jímž soud trestní stíhání přerušil nebo jímž návrh na pokračování v něm zamítl, může státní zástupce podat stížnost.[TK12/rj]

(5) Soud přeruší trestní stíhání, má-li za to, že zákon, jehož užití je v dané trestní věci rozhodné pro rozhodování o vině a trestu, je v rozporu s ústavním pořádkem a předloží věc Ústavnímu soudu.

Rozsudek**§ 225**

(1) Nebude-li věc vrácena státnímu zástupci podle § 221, předložena k rozhodnutí o příslušnosti podle § 222 odst. 1 či postoupena jinému orgánu podle § 222 odst. 2 a nedojde-li k zastavení trestního stíhání podle § 223, k podmíněnému zastavení trestního stíhání nebo schválení narovnání podle § 223a nebo k jeho přerušení podle § 224 [TK13/rq], rozhodne soud rozsudkem, zda se obžalovaný uznává vinným nebo zda se obžaloby zproštuje. [TK13/da]

(2) Uznat obžalovaného vinným trestním činem podle přísnějšího ustanovení zákona, než podle kterého posuzovala skutek obžaloba, může soud jen tehdy, když obžalovaný byl na možnost tohoto přísnějšího posuzování skutku upozorněn podle § 190 odst. 2. Nestalo-li se tak, je třeba obžalovaného na onu možnost upozornit ještě před vynesením rozsudku, a

žádá-li o to, poskytnout mu znovu lhůtu k přípravě obhajoby a hlavní líčení k tomu účelu odročit.

§ 226

(1) **Soud zprostí obžalovaného obžaloby [TK13/da]**, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran,

- a) nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhan,
- b) v žalobním návrhu označený skutek není trestný činem,
- c) nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný,
- d) obžalovaný není pro nepříčetnost trestně odpovědný, nebo
- e) trestnost činu zanikla.

§ 227

(1) Jestliže trestní stíhaní bylo zastaveno v důsledku udělení milosti, amnestie, promlčení nebo proto, že souhlas poškozeného s trestním stíhaním nebyl dán nebo byl vzat zpět, anebo z některého z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 a v řízení se pokračovalo jen proto, že obžalovaný na projednání věci trval (§ 11 odst. 4, § 172 odst. 4), soud, neshledá-li žádný jiný důvod ke zproštění obžalovaného, **vysloví sice vinu, trest však neuloží.**[TK13/da]

§ 228

(1) **Odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin [TK13/da]**, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, **uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení**, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému **vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení**, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

(2) Výrok o povinnosti obžalovaného k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení **musí přesně označovat osobu oprávněného a nárok, který mu byl přisouzen**. V odůvodněných případech může soud vyslovit, že závazek má být splněn ve splátkách, jejichž výši a podmínky splatnosti zároveň určí.

(3) Výrok rozsudku o plnění v penězích **může být na návrh poškozeného vyjádřen v cizí méně**, neodporuje-li to okolnostem případu a

a) škoda byla způsobena na peněžních prostředcích v cizí méně nebo na věcech zakoupených za takové peněžní prostředky, nebo

b) obžalovaný nebo poškozený je cizozemcem.

(4) **Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody [TK13/da]** a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, **poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody**. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

§ 229

(1) Není-li podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení podklad nebo bylo-li by pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení třeba provádět další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení, **soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních**, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem.

(2) Na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem odkáže soud poškozeného také se zbytkem jeho nároku, jestliže mu nárok z jakéhokoli důvodu přizná jen zčásti.

(3) Jestliže soud obžalovaného obžaloby zprostí [TK13/da], odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vždy na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem.

§ 230

(1) Shledal-li soud u obžalovaného důvod k uložení ochranného opatření [TK14/rq], může je uložit i bez návrhu státního zástupce.[TK14/da]

(2) Jestliže soud potřebuje k rozhodnutí o ochranném opatření provést ještě další dokazování, které nemůže být provedeno ihned, **vyhradí rozhodnutí o ochranném opatření veřejnému zasedání.[TK14/da]**

(3) Postupovat podle odstavce 2 lze i tehdy, jestliže státní zástupce učinil návrh na zabrání věci nebo časti majetku nenáležející obžalovanému.

Oddíl osmý

Rozhodnutí soudu mimo hlavní líčení

§ 231

(1) Vyjde-li najevo mimo hlavní líčení některá z okolností uvedených v § 223 odst. 1 a 2, § 223a odst. 1 nebo § 224 odst. 1 a 2, soud rozhodne o zastavení trestního stíhání nebo o jeho přerušení, o podmíněném zastavení trestního stíhání, anebo o schválení narovnání.

(2) Mimo hlavní líčení soud rozhoduje v neveřejném zasedání. Považuje-li to předseda senátu za potřebné, může k rozhodnutí o schválení narovnání nařídit veřejné zasedání.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 může státní zástupce podat stížnost, jež má, nejde-li o přerušení trestního stíhání, odkladný účinek. Proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo o schválení narovnání mohou takovou stížnost podat též obžalovaný a poškozený.

HLAVA ČTRNÁCTÁ

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

§ 232

Obecné ustanovení

(1) Ve veřejném zasedání rozhoduje soud tam, kde to zákon výslovňě stanoví.[TK16/rq]

§ 233

Příprava veřejného zasedání

(1) Předseda senátu předvolá k veřejnému zasedání osoby, jejichž osobní účast při něm je nutná.[TK15/pm] O veřejném zasedání vyrozumí státního zástupce, jakož i osobu, která svým návrhem dala k veřejnému zasedání podnět [TK15/rq], a osobu, která může být

přímo dotčena rozhodnutím, jestliže tyto osoby nebyly k veřejnému zasedání předvolány; **vyrozumí též obhájce**, popřípadě zmocněnce a zákonného zástupce nebo opatrovníka těchto osob. K předvolání nebo vyrozumění připojí opis návrhu, kterým byl k veřejnému zasedání dán podnět.

(2) Den veřejného zasedání stanoví předseda senátu tak, aby osobě, která k veřejnému zasedání dala svým návrhem podnět, osobě, která může být přímo dotčena rozhodnutím, obhájci nebo zmocněnci těchto osob, jakož i státnímu zástupci zbývala od doručení předvolání k veřejnému zasedání nebo od vyrozumění o něm alespoň pětidenní lhůta k přípravě. Zkrácení této lhůty je možné jen se souhlasem toho, v jehož zájmu je lhůta dána. U ostatních osob, které se k veřejnému zasedání předvolávají nebo o něm vyrozumívají, je třeba zachovat zpravidla třídenní lhůtu.

§ 234

Přítomnost při veřejném zasedání

(1) Veřejné zasedání se koná za stálé přítomnosti všech členů senátu a zapisovatele. Přítomnost jiných osob může být zajištěna i prostřednictvím videokonferenčního zařízení; § 111a se užije obdobně.

(2) Nestanoví-li zákon něco jiného, není účast státního zástupce a obhájce při veřejném zasedání nutná.

Průběh veřejného zasedání

§ 235

(1) Po zahájení veřejného zasedání podá předseda nebo jím určený člen senátu na podkladě spisu [TK15/da] zprávu o stavu věci zaměřenou na otázky, které je třeba ve veřejném zasedání řešit. Poté osoba, která dala svým návrhem k veřejnému zasedání podnět, návrh přednese.[TK15/ac] Osoba, která může být přímo dotčena rozhodnutím, jakož i státní zástupce se k návrhu vyjádří, nejsou-li sami navrhovateli.

(2) Jsou-li při veřejném zasedání prováděny důkazy, užije se přiměřeně ustanovení o dokazování u hlavního líčení. Omezení v provádění důkazu čtením protokolu o výpovědi svědka nebo znalce nebo přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o jejich výslechu provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení (§ 211 odst. 1, 5 a 7) platí pouze pro veřejné zasedání konané o odvolání.

(3) Po provedení důkazů udělí předseda senátu slovo ke konečným návrhům. Je-li osobou, která může být přímo dotčena rozhodnutím, obviněný, má právo mluvit poslední.

§ 236

(1) Rozhodnutí soudu se vždy vyhlásí veřejně.[TK17/rq]

§ 237

Podklad pro rozhodnutí

(1) Při svém rozhodnutí smí soud přihlížet jen ke skutečnostem, které byly probrány ve veřejném zasedání, a opírat se o důkazy, které byly ve veřejném zasedání provedeny.

§ 238

Použití ustanovení o hlavním líčení

(1) Na veřejnost, řízení, počátek a odročení veřejného zasedání se užije přiměřeně ustanovení o hlavním líčení.

Ochranné opatření

§ 239

(1) Nejde-li o případ, kdy si soud rozhodnutí o ochranném opatření vyhradil podle § 230 odst. 2, může je uložit ve veřejném zasedání, jen navrhne-li to státní zástupce.

(2) Proti rozhodnutí o ochranném opatření je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 239a

(1) Nelze-li v řízení o zabrání věci spolehlivě zjistit vlastníka věci, jež má být zabrána, nebo není-li jeho pobyt znám, ustanoví mu předseda senátu opatrovníka. Opatrovník má v řízení o zabrání věci stejná práva jako její vlastník.

(2) Všechny písemnosti určené pro vlastníka věci se doručují pouze opatrovníku. Předvolání vlastníka věci k veřejnému zasedání se vhodným způsobem uveřejní. Veřejné zasedání se pak provede i v nepřítomnosti vlastníka věci, a to bez ohledu na to, zda se vlastník věci o něm dověděl.

(3) Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.

(4) Obdobně podle odstavců 1 až 3 se postupuje i v řízení o zabrání části majetku.

1.2 OER Krok 2: Identifikování transakcí (Transaction Kinds) a rolí aktorů (Actor roles)

V rámci kroku dva bylo identifikováno celkem 23 transakcí a 24 rolí.

Transaction	Řízení hlavního líčení (TK0)	Příprava hlavního líčení (TK1)	Vykonání hlavního líčení (TK2)	Požádání o sjednání dohody o vině a trestu (TK3)	Sjednání dohody o vině a trestu (TK3.a)
Product	Vyřízené hlavní líčení	Líčení připraveno k zahájení	Hlavní líčení vykonáno	Možnost zahájení jednání o dohodě	Sjednaná dohoda o vině a trestu
Initiator	Zákon (AR1)	Řídící hlavního líčení (AR2)	Řídící hlavního líčení (AR2)	Sjednavatel dohody o vině a trestu (AR5)	Výkonavatel hlavního líčení (AR4)
Executor	Řídící hlavního líčení (AR2)	Připravovatel hlavního líčení (AR3)	Výkonavatel hlavního líčení (AR4)	Schvalovatel požadavku o sjednání dohody (AR6)	Sjednavatel dohody o vině a trestu (AR5)
Request	Není definován	Není definován	Líčení řízeno předsedou senátu (§203/1)	Vyjádření zájmu o sjednání dohody (§206b/1)	Přerušení nebo odročení jednání za účelem jednání (§206b/1)
Promise	Doručení opisu obžaloby (§196/1)	Doručení opisu obžaloby (§196/1)	Hlavní líčení zahájeno	Není definován	Zahájení jednání (§206b/2)
Decline	Není definován	Není definován	Není definován	Návrhu o jednání není nutné vyhovět (§206b/1)	Není definován
Declare	Není definován (tacitní, líčení proběhlo)	Vyrozumí se potřebné osoby (§198/2)	Není definován (tacitní, líčení proběhlo)	Přerušení nebo odročení jednání za účelem jednání (§206b/1)	Přednesení obsahu dohody a návrh jejího schválení (§206b/3)
Reject	Není definován	Líčení nelze připravit (§202/4)	Není definován	Není definován	Soud dohodu neschválí (§206b/4)
Accept	Není definován (tacitní, líčení přechází k rozsudku)	Připravení líčení (případ v nepřítomnosti obžalovaného) (§202/2)	Není definován (tacitní, líčení přechází k rozsudku)	Není definován (tacitní, zahájení jednání)	Není definován (Podrobně popsán v §314r – mimo rozsah práce)
Revoke Request	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Promise	Není definován	Není definován	Odročení hlavního líčení (§205/2)	Není definován	Nedošlo ke sjednání dohody (§206b/3)
Revoke Declare	Odročení hlavního líčení po jeho zahájení (§219/1)	Není definován	Odročení hlavního líčení po jeho zahájení (§219/1)	Není definován	Není definován
Revoke Accept	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován

Table 1.1: Transakce: TK0 – TK3.a

Transaction	Schválení prohlášení viny (TK4)	Prohlášení viny (TK4.a)	Dokazování výslechem (TK5)	Dokazování (TK5.a)	Dokazování znaleckými posudky (TK6)
Product	Schválené prohlášení viny	Prohlášení viny	Důkazy z výslechu vyslychaného	Získané důkazy	Důkazy ze znaleckých posudků
Initiator	Viník (AR7)	Řídící hlavního líčení (AR2)	Dokazující (AR9)	Řídící hlavního líčení (AR2)	Dokazující (AR9)
Executor	Schvalovatel prohlášení viny (AR8)	Viník (AR7)	Dokazovaný (AR10)	Dokazující (AR9)	Znalec (AR11)
Request	Prohlášení o vině ze spáchání trestného činu (§206c/1)	Není definován	Zahájení výslechu vyslychaného (§207/1) (§215/1)	Zahájení dokazování (§207/1)	Požádání o znalecký posudek (§210/1)
Promise	Přijetí prohlášení (§206c/4)	Není definován	Souhlas s výpovědí (§211/1)	Není definován	Není definován
Decline	Nepřijetí prohlášení (§206c/4, 5)	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Declare	Rozhodnutí a vynesení usnesení (§206c/6)	Prohlášení o vině ze spáchání trestného činu (§206c/1)	Poskytnutí výpovědi – ústně nebo formou protokolu (§/207/2) (§211/1,2,3,4) (§212/2)	Ukončení dokazování (§216/1)	Přečtení protokolu znalce nebo výslech znalce (§211/5)
Reject	Není definován	Není definován	Žádost o doplnění výpovědi (§212/1)	Není definován	Není definován
Accept	Tacitní – prohlášení viny nelze odvolat (§206c/7)	Není definován	Není definován (tacitní při skončení dokazování vyslychaného)	Není definován	Není definován
Revoke Request	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Promise	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Declare	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Accept	Není definován	Není definován	Doplnění dokazování po závěrečných řečech (§218/1)	Není definován	Není definován

Table 1.2: Transakce: TK4 – TK6

Transaction	Dokazování prostřednictvím dalších materiálů (TK6.a)	Schválení vlastního dokazování mimosoudních stran (TK7)	Pronesení závěrečné řeči (TK8)	Odročení hlavního líčení (TK9)	Rozhodnutí hlavního líčení (TK9.a)
Product	Důkazy z dalších materiálů	Schválené důkazy z dokazování mimosoudních stran	Pronesená závěrečná řeč	Odročení hlavního líčení	Rozhodnutí o výsledku hlavního líčení
Initiator	Dokazující (AR9)	Dokazující (AR9)	Řídící hlavního líčení (AR2)	Rozhodce hlavního líčení (AR15)	Řídící hlavního líčení (AR2)
Executor	Zodpovědná osoba za čtení důkazních materiálů (AR12)	Schvalovatel přípustnosti mimosoudních důkazů (AR13)	Řečník závěrečné řeči (AR14)	Odročitel hlavního líčení (AR16)	Rozhodce hlavního líčení (AR15)
Request	Možnost představit jiné materiály (§211/6) (§213/2)	Zádost o umožnění vlastního dokazování (§215/2)	Udělení slova (§216/1)	Naplnění podmínek pro odročení (§219/1)	Požadavek k rozhodnutí (§220/1)
Promise	Souhlas s předložením dokumentů (§211/6)	Vyhovění žádosti (§215/2)	Není definován	Zjištění, zda nejsou navrhované další důkazy (§219/2)	Není definován
Decline	Není definován	Nevyhovění žádosti (§215/2)	Není definován	Není definován	Není definován
Declare	Přečtení nebo předložení dokumentů (§211/6) (§213/1,2)	Není definován (tacitní, zahájení dokazování)	Pronesení závěrečné řeči (§216/2)	Odročení hlavního líčení (§219/1)	Není definován (Rozhodnutí podle různých situací popsaných v transakcích 9-14)
Reject	Není definován	Není definován	Přerušení závěrečné řeči předsedou senátu (§216/4)	Není definován	Není definován
Accept	Není definován	Dokončení dokazování (§215/3)	Udělení posledního slova obžalovanému (§217/1)	Není definován	Není definován
Revoke Request	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Promise	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Declare	Není definován	Přerušení dokazování (§215/2)	Právo na odpověď při přerušení (§216/3)	Není definován	Není definován
Revoke Accept	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován

Table 1.3: Transakce: TK6.a – TK9

Transaction	Vrácení věci státnímu zástupci (TK10)	Postoupení věci (TK11)	Zastavení trestního stíhaní (TK12)	Vyhlášení rozsudku (TK13)
Product	Vrácení věci státnímu zástupci	Věc je postoupena jinému orgánu	(Ne)podmíněné zastavení či přerušení trestního stíhaní	Vyhlášený rozsudek
Initiator	Rozhodce hlavního líčení (AR15)	Rozhodce hlavního líčení (AR15)	Rozhodce hlavního líčení (AR15)	Rozhodce hlavního líčení (AR15)
Executor	Navracející věci státnímu zástupci (AR17)	Postupitel věci (AR18)	Zastavitel trestního stíhaní (AR19)	Vyhlašující rozsudku (AR20)
Request	Splňují-li výsledky hlavního líčení požadavky (§221/1)	Je-li soud nepříslušný k projednání věci (§222/1)	Je-li splněna některá z uvedených okolností (§223/1,2)(§224/1,2)	Splňují-li výsledky hlavního líčení požadavky (§225/1)
Promise	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Decline	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Declare	Vrácení věci státnímu zástupci k došetření (§221/1,2)	Soud rozhodne o předložení jinému soudu nebo orgánu (§222/1,2)	Soud zastaví trestní stíhaní podmíněně (§223a/1) či nepodmíněně (§223/1,2) nebo ho přeruší (§224/1,2)	Soud vynese rozsudek o vině či nevině (§225/1) (§226/1) (§227/1) (§228/1,4) (§229/3)
Reject	Proti rozhodnutí lze podat stížnost (§222/4)	Proti rozhodnutí lze podat stížnost (§222/3)	Proti rozhodnutí lze podat stížnost (§223/4)(§223a/2)(§224/4)	Není definován
Accept	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Request	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Promise	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Declare	Není definován	Není definován	Přerušení dokazování (§215/2)	Není definován
Revoke Accept	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován

Table 1.4: Transakce: TK10 – TK13

Transaction	Uložení ochranného opatření (TK14)	Zahájení veřejného zasedání (TK15)	Řízení veřejného zasedání (TK16)	Rozhodnutí veřejného zasedání (TK17)
Product	Ochranné opatření uloženo	Veřejné zasedání zahájeno	Veřejné zasedání vyřízeno	Veřejné zasedání rozhodnuto
Initiator	Rozhodce hlavního líčení (AR15)	Řídící veřejného zasedání (AR22)	Osoba podněcující k zasedání (AR13)	Řídící veřejného zasedání (AR22)
Executor	Uložitel ochranného opatření (AR21)	Zahajitel veřejného zasedání (AR23)	Řídící veřejného zasedání (AR22)	Rozhodce veřejného zasedání (AR24)
Request	Splňují-li okolnosti hlavního líčení požadavky na uložení ochranného opatření (§230/1)	Osoba podala podnět k přípravě zasedání (§233/1)	Obecné ustanovení (§232/1)	Veřejné vyhlášení rozhodnutí (§236/1)
Promise	Není definován	Předvolání k veřejnému zasedání (§233/1)	Není definován	Není definován
Decline	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Declare	Soud uloží ochranné opatření (§230/1,2)	Zahájení zasedání a podání zprávy o stavu věci (§235/1)	Není definován (Pro rozhodnutí se uplatní pravidla pro hlavní líčení viz. (§238/1))	Není definován (Pro rozhodnutí se uplatní pravidla pro hlavní líčení viz. (§238/1))
Reject	Není definován	Proti rozhodnutí lze podat stížnost (§223/4)(§223a/2)(§224/4)	Není definován	Není definován
Accept	Není definován	Osoba, která podnítila zasedání, přednese návrh (§235/ac)	Není definován	Není definován
Revoke Request	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Promise	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Declare	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován
Revoke Accept	Není definován	Není definován	Není definován	Není definován

Table 1.5: Transakce: TK13 – TK15

Zodpovědná osoba za čtení důkazních materiálů (AR12)							
Znalec (AR11)							X
Dokazovaný (AR10)						X	
Dokazující (AR9)							
Schvalovatel prohlášení viny (AR8)							
Viník (AR7)							
Schvalovatel požadavku o sjednání dohody (AR6)					X	X	
Sjednavatel dohody o vině a trestu (AR5)					X	X	
Vykonavatel hlavního líčení (AR4)				X	X	X	
Připravovatel hlavního líčení (AR3)					X	X	
Řídící hlavního líčení (AR2)							
Zákon (AR1)							
Znalec							
Zúčastněná osoba							

Table 1.6: Actor roles: AR1 – AR12

Rozhodce veřejného zasedání (AR24)	X					
Zahajitel veřejného zasedání (AR23)	X					
Řídící veřejného zasedání (AR22)	X					
Uložitel ochranného opatření (AR21)	X					
Vyhlašující rozsudku (AR20)	X					
Zastavitel trestního stíhání (AR19)	X					
Postupitel věci (AR18)	X					
Navracející věc státnímu zástupci (AR17)	X					
Odročitel hlavního líčení (AR16)	X					
Rozhodce hlavního líčení (AR15)	X					
Řečník závěrečné řeči (AR14)	X					
Schvalovatel přípustnosti mimosoudních důkazů (AR13)	X					
Soud – soudní senát						
Obžalovaný	X					
Obhájce	X					
Státní zástupce	X					
Poškozený	X					
Zúčastněná osoba	X					

Table 1.7: Actor roles: AR13 – AR24

1.3 OER Krok 3: Kompozice esenciálního modelu

Při konstruování stromové kompozice transakčních produktů jsem identifikoval oddělené stromy. První fig. 1.1 týkající se hlavního líčení, který zahrnuje jak přípravu, průběh tak i rozhodnutí. Druhý fig. 1.4 obrázek se zaměřil na veřejné zasedání, které zásadním způsobem využívá transakce a procesy definovaném v rámci Hlavního líčení.

Model CSD je vytvořený na základě stromové kompozice a je rovněž rozdělen na dvě části – hlavní líčení fig. 1.2 a veřejné zasedání fig. 1.5. Přestože bylo v zadání jasné specifikován jazyk modelu – angličtina, použil jsem české ekvivalenty a to především pro zlepšení přehlednosti. Mým cílem bylo snadné porovnání modelů se záznamy v tabulkách a následně v textu, což by multijazyčném prostředí narušovalo. Nebráním se ovšem budoucím změnám a překladům.

Model OFD je zhodoven podle stejného rozdělení jako model CSD. Zachycuje vztahy mezi identifikovanými entitami a vychází z modelu CSD. Model zaměřující se na hlavní líčení je uveden na obrázku fig. 1.3 a na veřejné zasedání fig. 1.6.

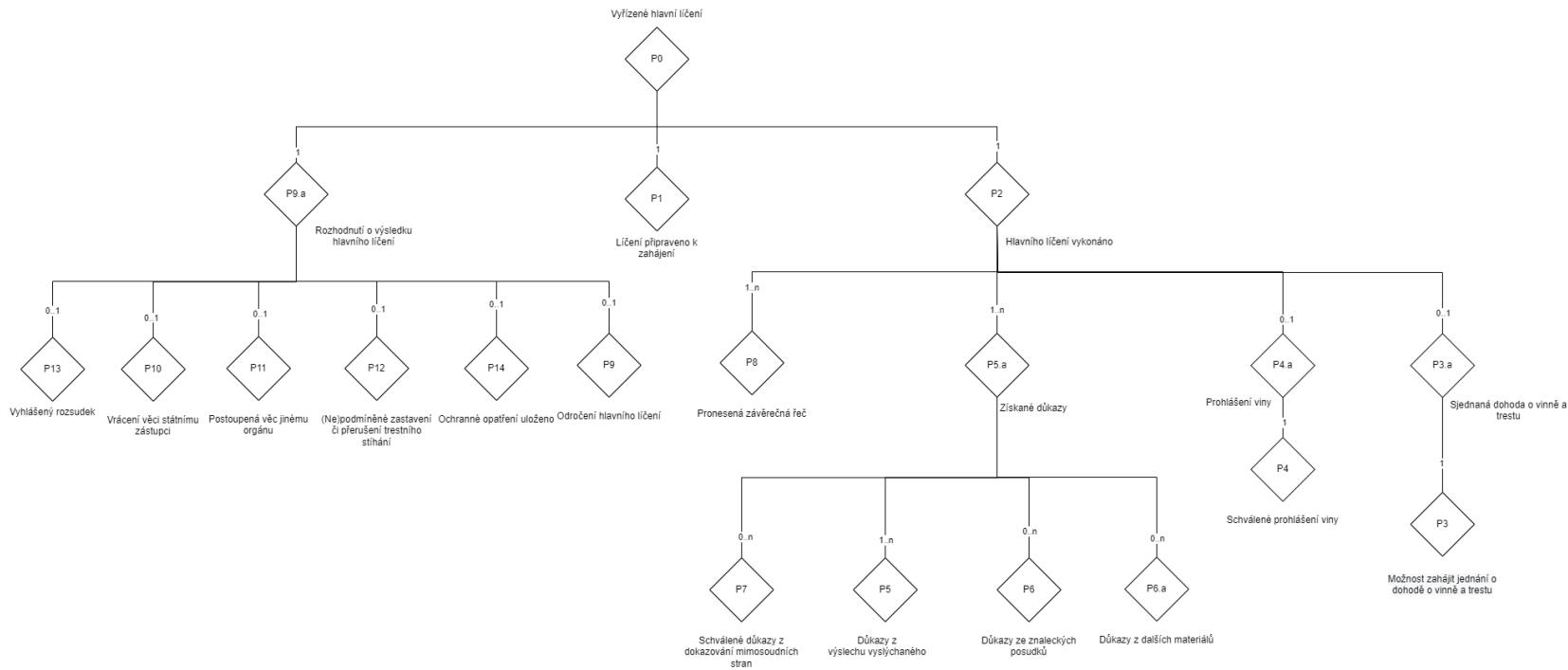

Figure 1.1: Kompoziční model popisující hlavní líčení

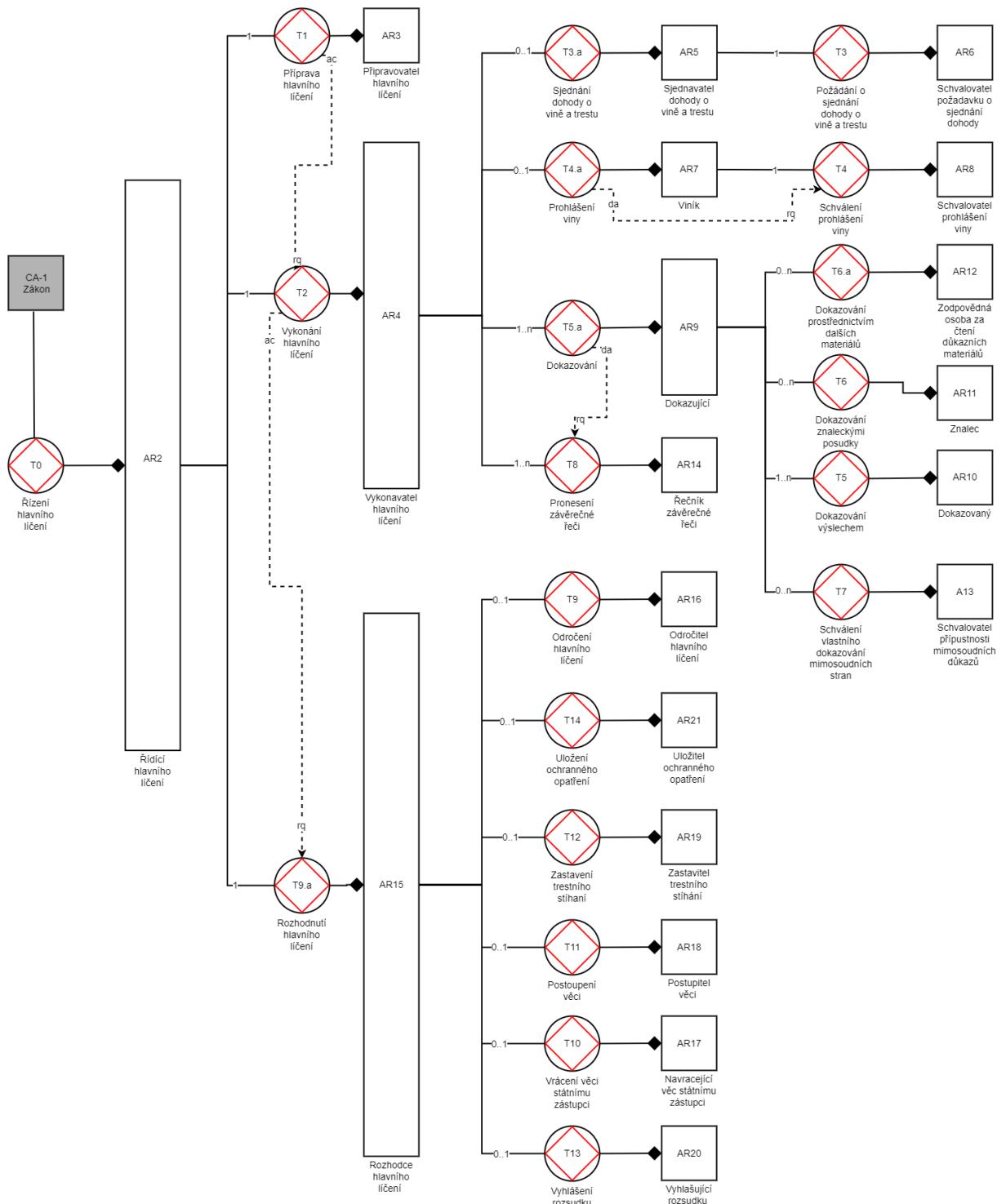

Figure 1.2: Model CSD popisující hlavní líčení

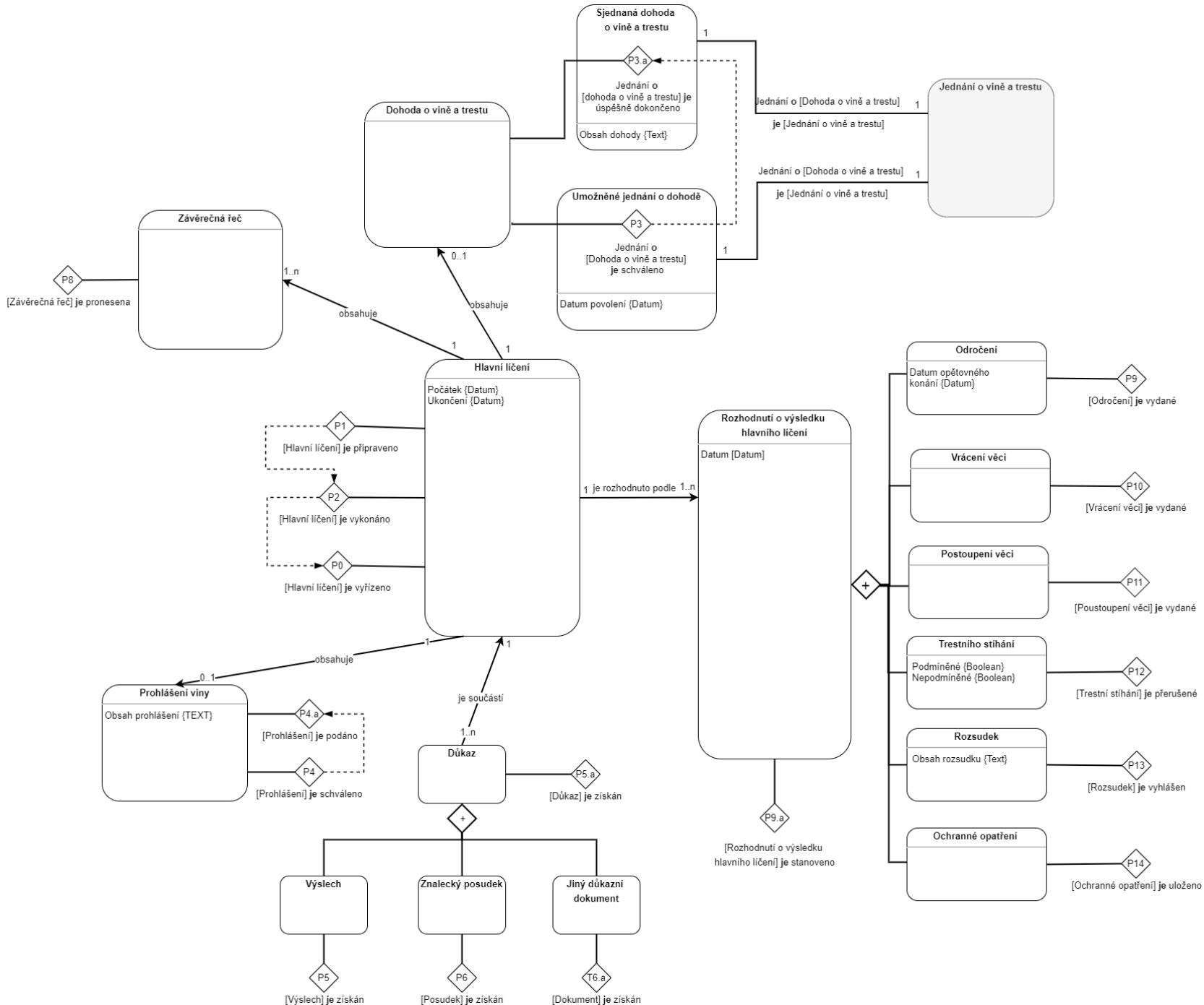

Figure 1.3: Model OFD popisující hlavní líčení

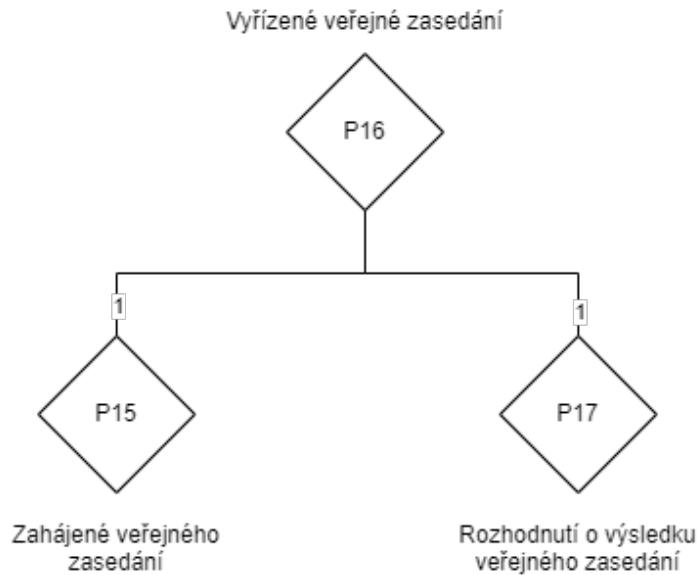

Figure 1.4: Kompoziční model popisující veřejné zasedání

1.4 Shrnutí

V rámci domény jsem identifikoval celkem 23 transakcí. U žádného z nich jsem nerozpoznal kompletní transakční vzor podle metodologie DEMO. Především transakce, které se týkají vynesení rozsudku nebo obecně rozhodnutí hlavního líčení jsou vágní. Přesto si myslím, že v mnoha případech se jedná o tacitní projevy a protože autoři zákonů striktně nepsali podle metodologie Demo, nemohou být v zákonu uvedeny všechny akty.

Následující tabulka table 1.8 zobrazuje relativní podíl zaplněnosti jednotlivých částí transakčního vzoru.

Z identifikovaných transakcí byly poté vyhotoveny modely CSD a OFD.

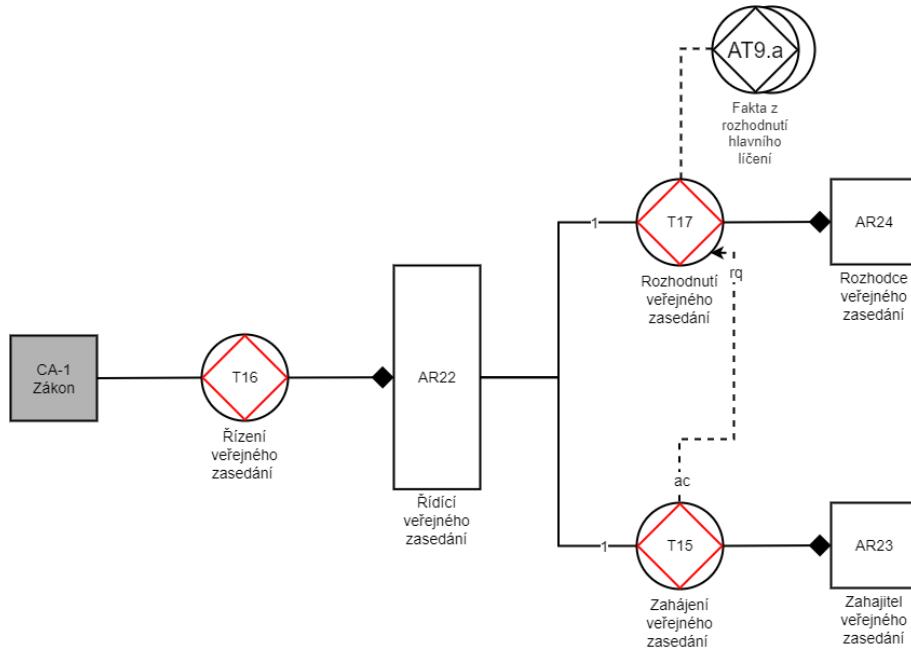

Figure 1.5: Model CSD popisující veřejné zasedání

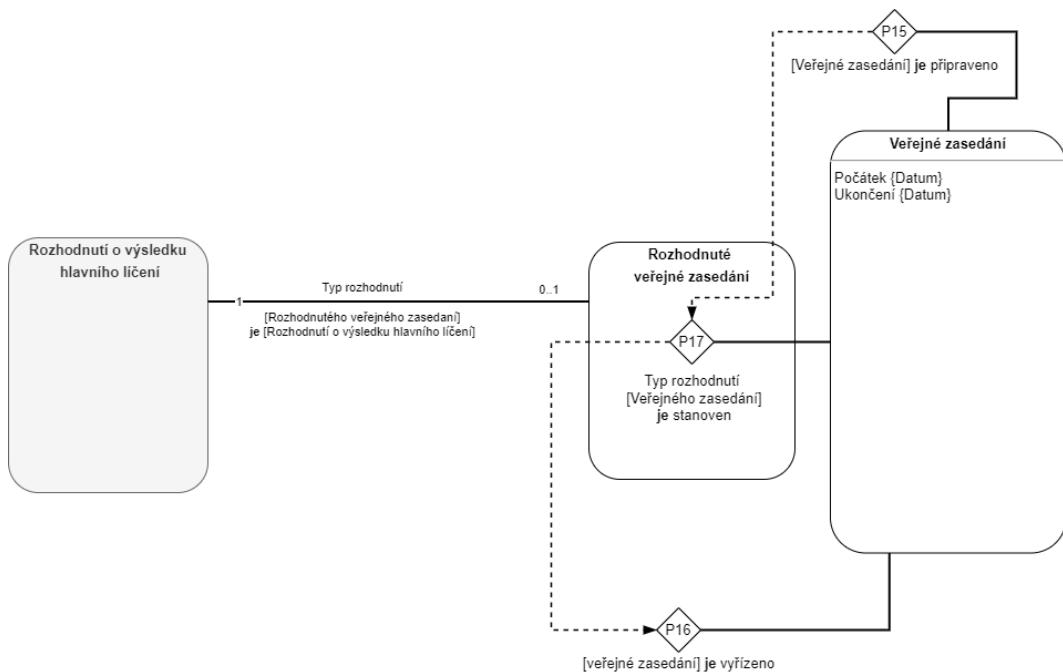

Figure 1.6: Model OFD popisující veřejné zasedání

Table 1.8: Chybějící transakční části

	Specifikované	Nespecifikované	Chybějící informace
Standardní transakční vzor (Standard Transaction Pattern)			
Request	20	3	13%
Promise	11	12	52%
Decline	3	20	87%
Declare	19	4	17%
Reject	8	15	65%
Accept	4	19	82%
Celkem	65	73	53%
Revokes			
Revoke Request	0	23	100%
Revoke Promise	2	21	91%
Revoke Decline	5	18	78%
Revoke Accept	1	22	95%
Celkem	8	84	91%
Kopletní transakční vzor			
Celkem	73	157	68%

Analýza digitalizace (To-Be)

V rámci druhé kapitoly semestrální práce jsem se zaměřil na modelování budoucího stavu dříve analyzovaných procesů. V první kapitole jsem identifikoval dvě základní části – Hlavní líčení a Veřejné zasedání, které se dále skládaly z několika podčástí (například dokazování, prohlášení viny). Toto rozdělení jsem cítil i při vytváření modelů BPMN.

2.1 Analytické (To-Be) modely

Základní procesy jsou dva – Řízení hlavního líčení a Řízení veřejného zasedání. Dále jsou zobrazeny související podprocesy. Celkem bylo namodelováno 44 aktivit.

Jelikož se jedná o komplexní modely, zvolil jsem na základě informace ze cvičení formu BPMN modelů bez swimline jakožto označení participantů, ale naopak jako označení procesu. Role jsou definovány v tabulce v následující podkapitole. Díky tomuto přístupu bylo možné model zpřehlednit, především u situací, kdy si aktivita žádá řešení pomocí kandidátských uživatelů či skupin.

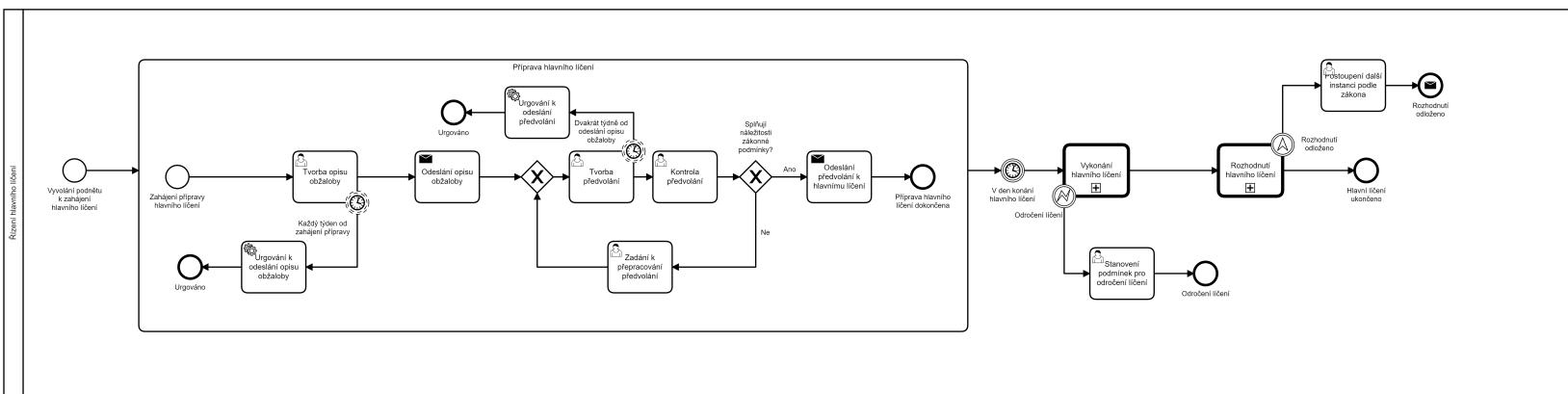

Figure 2.1: Model řízení hlavní líčení

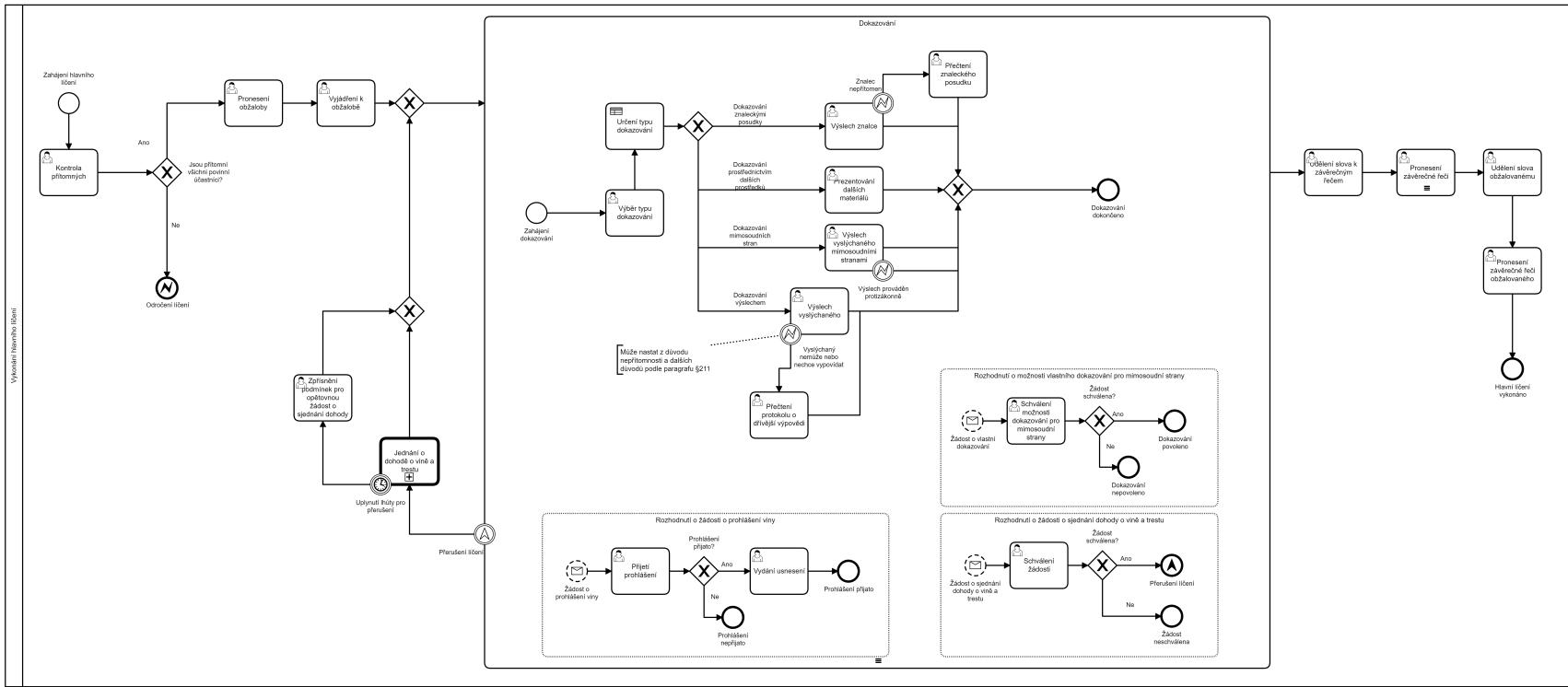

Figure 2.2: Model vykonání hlavní líčení

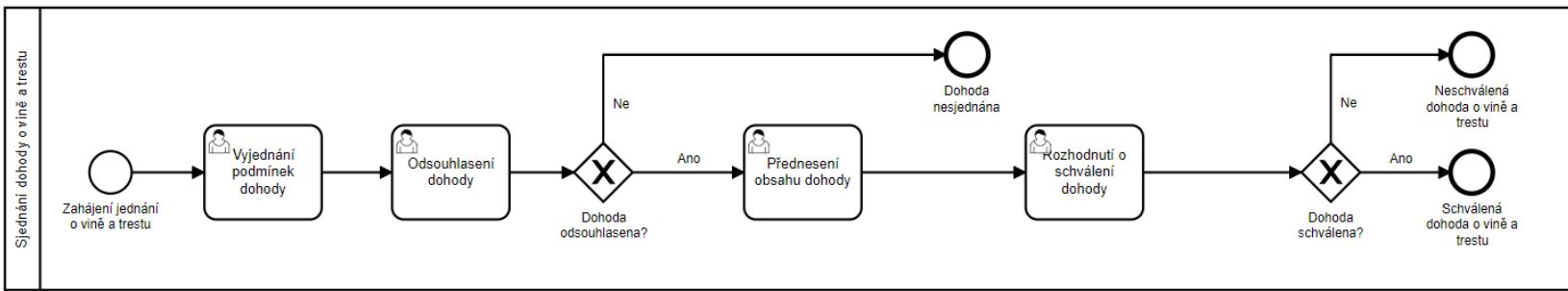

Figure 2.3: Model sjednání dohody o vině a trestu

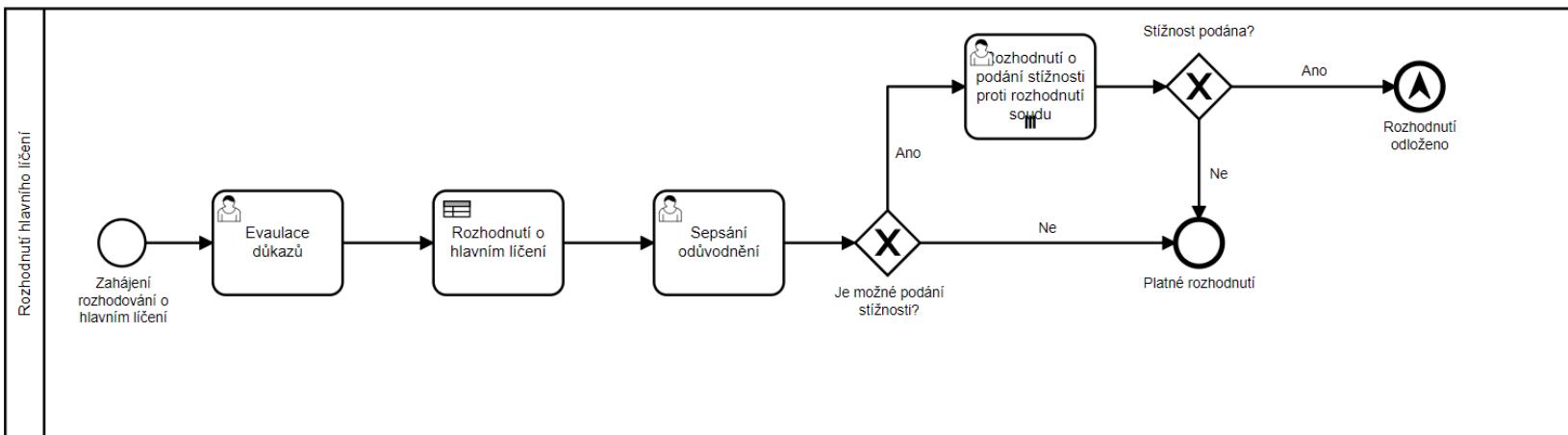

Figure 2.4: Model rozhodnutí hlavní líčení

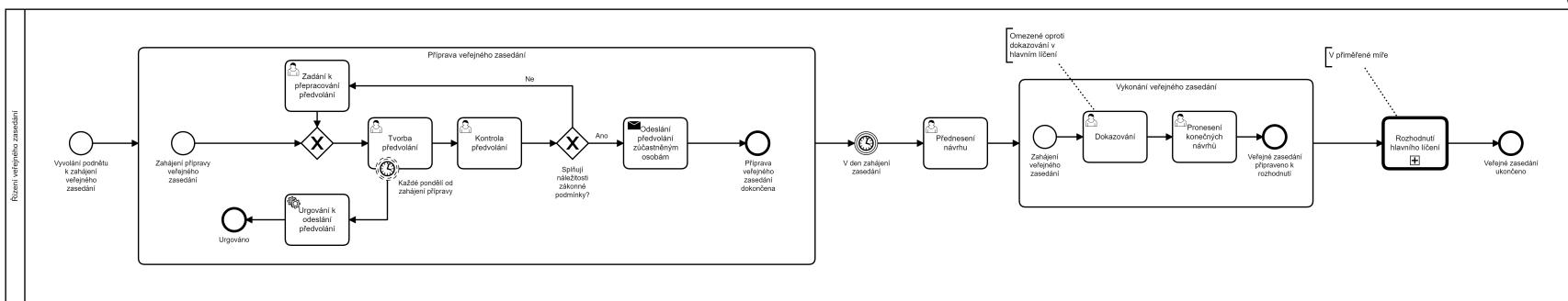

Figure 2.5: Model řízení veřejného zasedání

2.2 Formuláře

V rámci většiny aktivit obsažených v jednotlivých modelech jsem identifikoval potřebu doplnění formuláře o jednom či více proměnných. Z hlediska validace situace v modelu nevyžadovaly více než zajištění vyplnění atributu tedy nastavení *required=true*.

V následující tabulce je seznam aktivit všech modelů spolu se souvisejícími formuláři a určením odpovědností:

Identifikátor aktivity	Název aktivity	Formulář a validace	Transakce	Odpovědná role
1.	Tvorba opisu obžaloby	Vyplnění obsahu opisu – povinný Stanovení státního zástupce – povinný, ze skupiny zástupců Stanovení obhájce – povinný, ze skupiny obhájců Stanovení obžalovaného – povinný	T1	Soudce (AR3)
2.	Urgování k odeslání opisu obžaloby		T1	Systém
3.	Odeslání opisu obžaloby		T1	Systém
4.	Tvorba předvolání	Vyplnění obsahu předvolání – povinný Stanovení data začátku hlavního líčení – povinný	T1	Soudce (AR3)
5.	Kontrola předvolání	Stanovení validity předvolání – povinný	T1	Kontrolní instituce
6.	Zadání k prepracování předvolání	Vyplnění zadání k prepracování – povinný	T1	Kontrolní instituce
7.	Odeslání předvolání k hlavnímu líčení		T1	Systém
8.	Kontrola přítomných	Stanovení přítomnosti povinných učastníků – povinný	T2	Soudce (AR4)
9.	Pronesení obžaloby	Zaznamení obžaloby – povinné	T2	Soudce (AR4)
10.	Vyjádření k obžalobě	Zaznamení vyjádření k obžalobě	T2	Obhájce nebo Obžalovaný
11.	Výběr typu dokazování	Vyplnění zda se jedná o fyzickou osobu – povinný Vyplnění zda se jedná o znalce – povinný Vyplnění zda se jedná o dokazování soudu nebo mimosoudních stran – povinný Výběr osoby – povinný Vyplnění, zda je osoba přítomna – povinný	T5.a	Soudce (AR4)
12.	Určení typu dokazování	Vyhodnocení na základě vstupů z aktivity 10	T5.a	Systém
13.	Výslech znalce	Zaznamení výpovědi – povinný	T6	Znalec (AR11)
14.	Prezentování dalších materiálů	Zaznamení obsahu důkazů – povinný	T6.a	Zodpovědná osoba za čtení důkazních materiálů (AR12)
15.	Výslech vyslýchaného mimosoudními stranami	Zaznamení výpovědi – povinný	T5	Vyslýchaný (AR10)
16.	Výslech vyslýchaného	Zaznamení výpovědi – povinný	T5	Vyslýchaný (AR10)
17.	Přečtení protokolu o dřívější výpovědi	Zaznamení předchozí výpovědi – povinný	T5	Zodpovědná osoba za čtení důkazních materiálů (AR12)
18.	Přečtení znaleckého posudku	Zaznamení posudku – povinný	T6	Zodpovědná osoba za čtení důkazních materiálů (AR12)
19.	Schválení možnosti dokazování pro mimosoudní	Zaznamení výsledku schvalování – povinný	T7	Soudce (A13)
20.	Přijetí prohlášení	Zaznamení výsledku přijetí – povinný	T4	Soudce (AR8)
21.	Vydání usnesení	Zaznamení usnesení – povinný	T4	Soudce (AR8)
22.	Schválení žádosti	Zaznamení výsledku schvalování – povinný	T3	Soudce (AR6)
23.	Vyjednání podmínek dohody	Zaznamení podmínek – povinný	T3.a	Vyjednavač (AR5)

Figure 2.6: Aktivity hlavního líčení 1–23

Identifikátor aktivity	Název aktivity	Formulář a validace	Transakce	Odpovědná role
24.	Odsouhlasení dohody	Zaznamení výsledku schvalování – povinný	T3.a	Vyjednavač (AR5)
25.	Přednesení obsahu dohody		T3.a	Vyjednavač (AR5)
26.	Rozhodnutí o schválení	Zaznamení výsledku schvalování – povinný	T3.a	Soudce (AR6)
27.	Udělení slova k závěrečným řečem		T8	Soudce
28.	Pronesení závěrečné řeči	Zaznamení obsahu řeči – povinný	T8	Řečníci (AR14) – Státní zástupce, Obžalovaný, Obhájce
29.	Udělení slova obžalovenému		T8	Soudce
30.	Pronesení závěrečné řeči obžaloveného	Zaznamení obsahu řeči – povinný	T8	Obžalovaný (AR14)
31.	Stanovení podmínek pro odročení líčení	Zaznamení podmínek Zaznamení data odročení – povinný	T9	Soudce (AR16)
32.	Evaluace důkazů	Výběr z důvodů naplňující právní význam možných rozhodnutí – povinný	T9.a	Soudce (AR15)
33.	Rozhodnutí o hlavním líčení	Vyhodnocení na základě vstupů z aktivity 32	T9.a	Systém
34.	Sepsání odůvodnění	Zaznamení odůvodnění – povinný	T9.a	Soudce (AR15)
35.	Podání stížnosti proti rozhodnutí soudu	Zaznamení, zda byla stížnost podána – povinný	T9.a	Státní zástupce nebo Obhájce
36.	Postoupení další instanci podle zákona	Zaznamení dalšího postupu	T9.a	Soudce (AR15)
Veřejné zasedání				
37.	Tvorba předvolání	Vyplnění obsahu předvolání – povinný Stanovení data začátku hlavního líčení – povinný	T15	Soudce (AR23)
38.	Kontrola předvolání	Stanovení validity předvolání – povinný	T15	Kontrolní instituce
39.	Zadání k přepracování předvolání	Vyplnění zadání k přepracování – povinný	T15	Kontrolní instituce
40.	Urgování k odeslání		T15	Systém
41.	Odeslání předvolání zúčastněným osobám		T15	Systém
42.	Přednesení návrhu	Obsah návrhu – povinný	T16	Podněcující osoba
43.	Dokazování	Obsah výpovědí – povinný	T16	Dokazovaný
44.	Pronesení konečných návrhů	Obsah návrhů – povinný	T16	Zúčastněné mimosoudní strany

Figure 2.7: Aktivity hlavního líčení a veřejného zasedání 24–44

2.3 Shrnutí změn

Současný stav soudnictví není uspokojivý. Procesy trvají nepřiměřeně dlouho dobu, soudci jsou zatěžkáni stohy dokumentů a byrokratických nezbytností, bez nichž není možné konat.

Změny, které pomohou zkvalitnit a zefektivnit proces hlavního líčení a veřejného zasedání jsou následující:

- 1. Jasné vymezení odpovědností za jednotlivé aktivity**
 - (a) Přestože již v současném zákoně některé odpovědnosti vymezeny explicitně jsou, může díky nejasnému znění dojít k nepochopení a tedy i k procesní chybě
 - (b) Procesní model jasně vymezuje aktory, kteří mohou jednotlivé úkoly splnit
- 2. Automatická upozornění na prodlení při přípravě dokumentů**
 - (a) Příprava předvolání a opisu obžaloby bude kontrolována a v případě prodlení budou zodpovědní soudci urgovaní k urychlenému vytvoření dokumentů
 - (b) Vedení bude mít přehledně definovanému procesu přehled, v kdo a jakém místě proces zpomaluje
- 3. Omezení chybovosti při určování typu důkazů a výsledku hlavního líčení**
 - (a) Model díky integrovaným modelům typu DMN umožňuje automatické rozhodnutí na základě zadaných vstupů
- 4. Jednoduchá rozšiřitelnost a možnost další automatizace**

Exekuce procesů

Finální kapitola se zaměřuje na převedení procesů To be do spustitelné formy. Pro namodelování procesů byl využit program Camunda Modeler, pro následnou exekuci poté samotný BPM systém Camunda.

Spustitelné procesy obsahují spíše obecná řešení zkoumané domény, komplexní vyhodnocení a exekuce by si zasloužili hlubší specifikaci a implementaci servisních a skriptovacích aktivit spolu s využitím databáze. Výstupy této práce jsou tedy spíše obecné podklady pro možné budoucí rozšíření a automatizaci.

3.1 Design procesů

Oproti To be modelům jsou změny především ve změně typu aktivit, všechny jsou uživatelské. Zároveň byly změněny *Message* události v podprocesu *Dokazování* za události typu *Escalation*, především z důvodu snadnější implementace.

Sekvenční aktivity, kterou byla například *Pronesení závěrečných řečí*, jsou upraveny do podoby cyklu. Není tak nutné implementovat složitější objekty, přesto je efekt opakované aktivity dosažen.

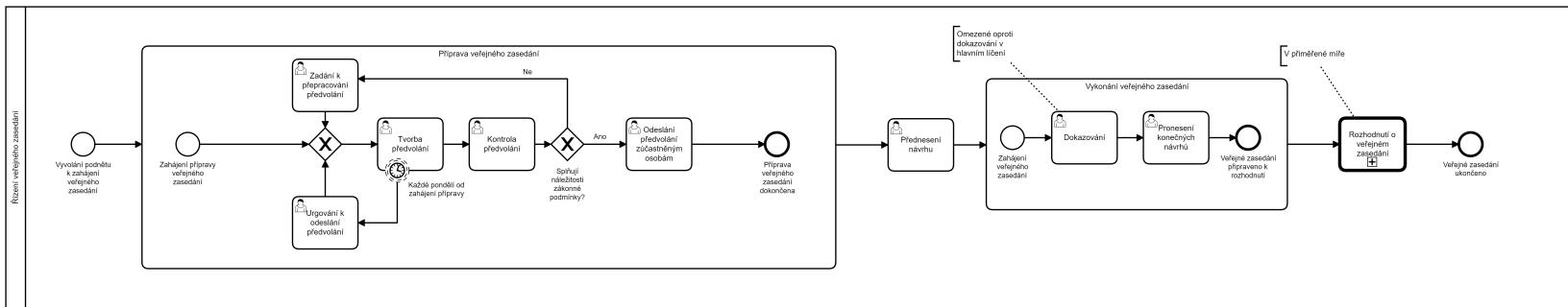

Figure 3.1: Model řízení hlavní líčení

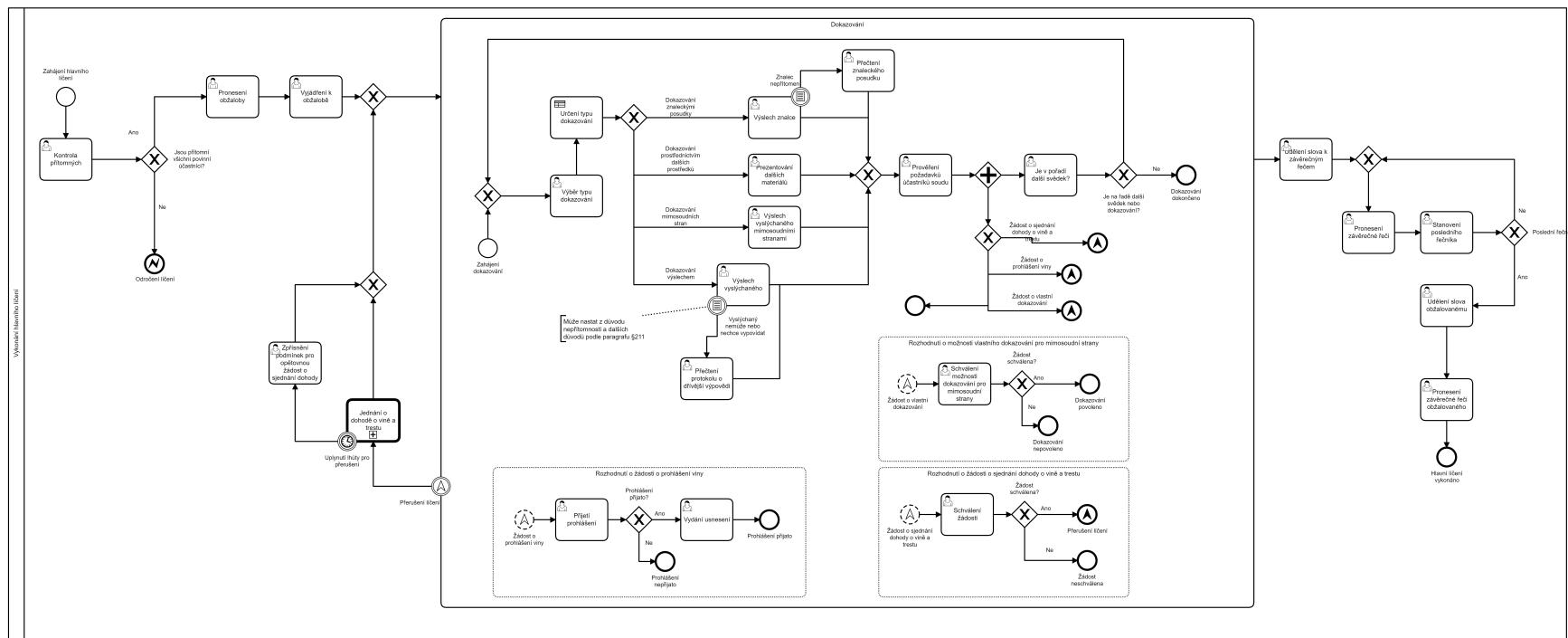

Figure 3.2: Model vykonání hlavní líčení

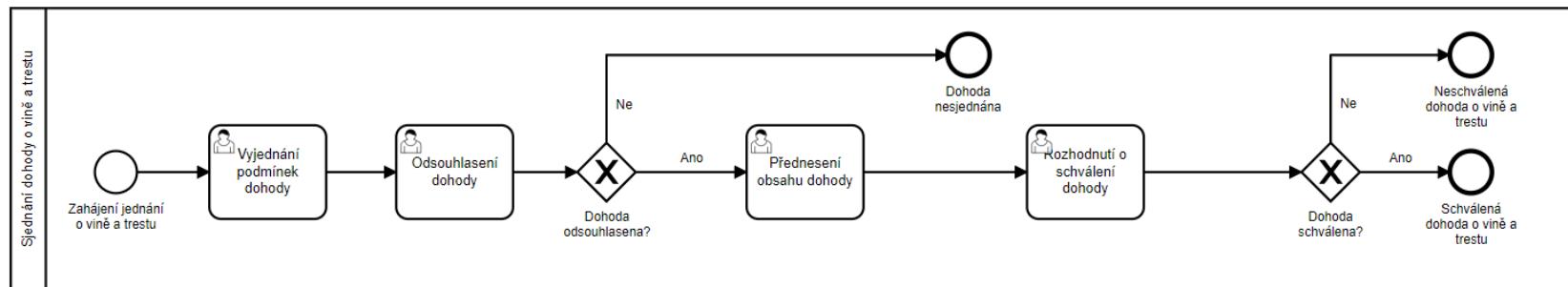

Figure 3.3: Model sjednání dohody o vině a trestu

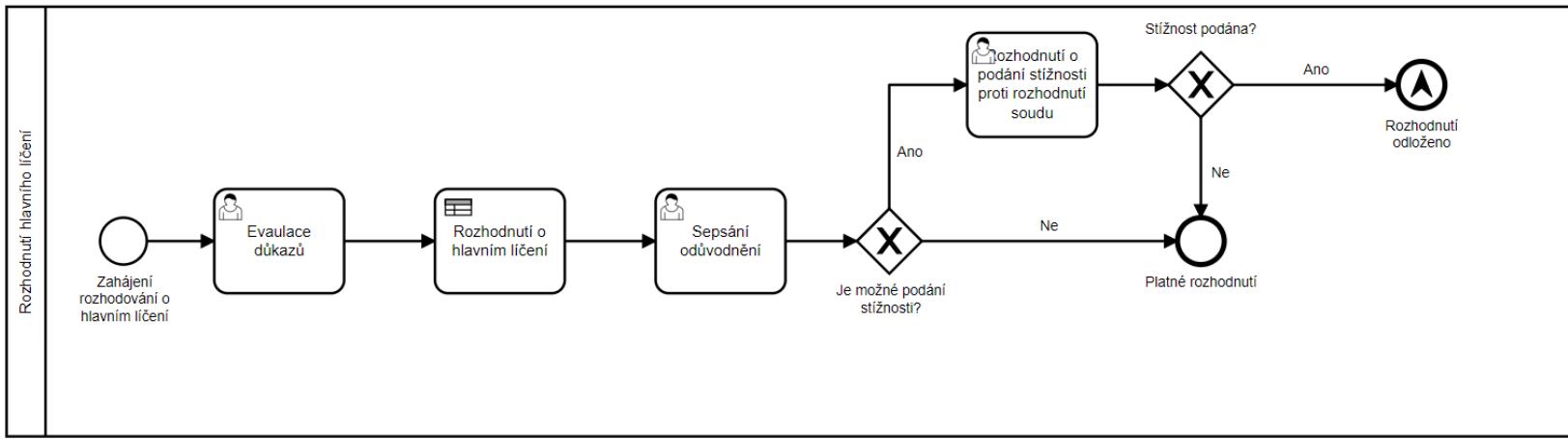

Figure 3.4: Model rozhodnutí hlavní líčení

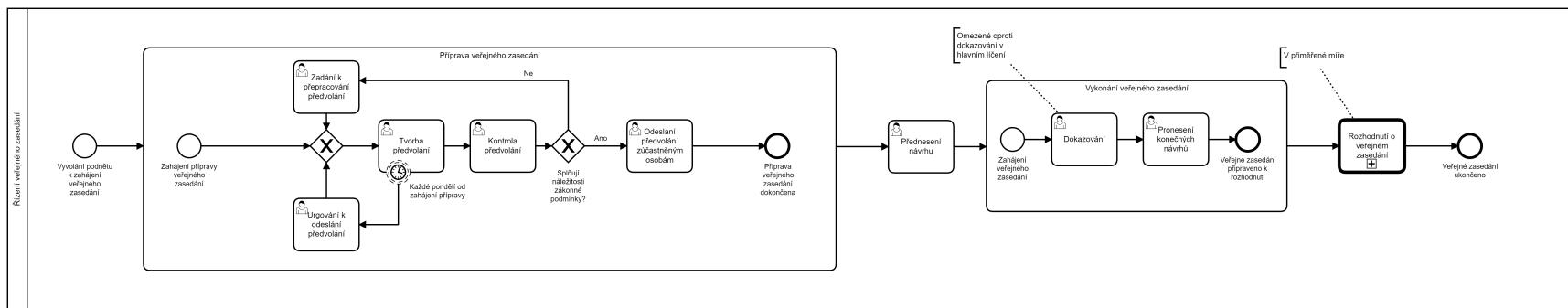

Figure 3.5: Model řízení veřejného zasedání

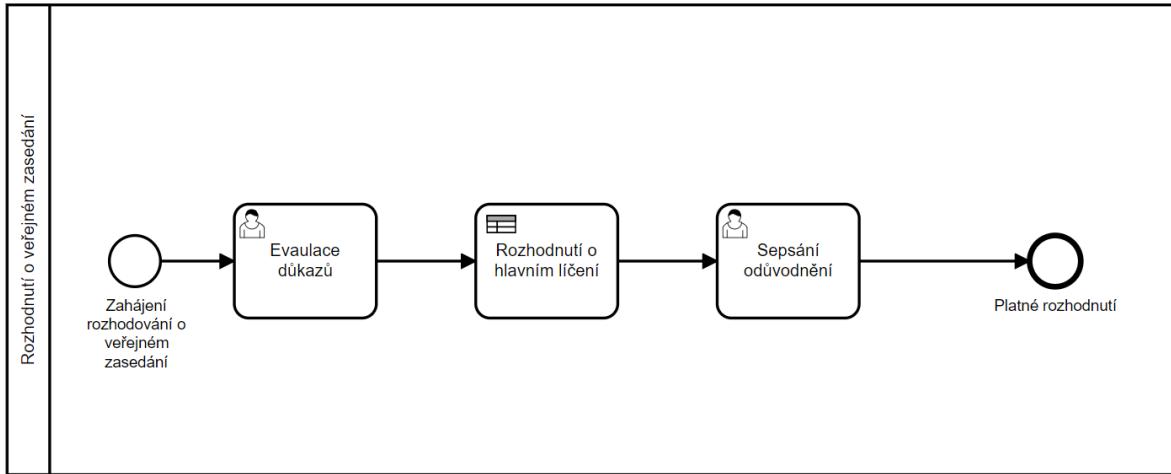

Figure 3.6: Model rozhodnutí veřejného zasedání

Rozhodnutí		Hit Policy:	First		
	When	Then	And	Stříznost	
	Důvod	Rozhodnutí		boolean	
"prekazka", "zmena_okolnosti", "j...	"Odročení", "Vrácení věci státní...				
1 "prekazka"	"Odročení"	false			
2 "zmena_okolnosti"	"Vrácení věci státnímu zástupci"	true			
3 "jurisdikce"	"Postoupení věci"	true			
4 "podminky_11"	"Zastavení trestního stíhání"	true			
5 "podminky_307_309"	"Podmíněné zastavení trestního stíhání"	true			
6 "podminky_173"	"Přerušení trestního stíhání"	true			
7 "podminky_226"	"Zproštění obžaloby"	true			
8 "podminky_230"	"Uložení ochranného opatření"	false			
9 "podminky_228"	"Odsouzení obžalovaného pro trestný čin"	true			

Figure 3.7: Model rozhodovací tabulky pro rozhodnutí hlavního líčení

3.2 Prezentace aplikace

<https://youtu.be/aK2EIDQvf6Q>

3.3 Prezentace vedení

<https://youtu.be/kLGVsqMTfus>

Typ dokazování		Hit Policy:		Unique	
	When	And	And	Původ	Then
	Fyzická osoba boolean	Znalec boolean		"soud", "mimosoud"	Typ dokazování
1	true	true		"soud"	"Dokazování znaleckými posudky"
2	true	false		"soud"	"Dokazování výslechem"
3	false	false		"soud"	"Dokazování prostřednictvím dalších prostředků"
4	true	false		"mimosoud"	"Dokazování mimosoudních stran"
5	true	true		"mimosoud"	"Dokazování mimosoudních stran"
6	false	false		"mimosoud"	"Dokazování prostřednictvím dalších prostředků"
7	-	-		-	
+/-	-	-	-	-	

Figure 3.8: Model rozhodovací tabulky pro typ dokazování